

Finanční arbitř

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
tel. 257 042 094, ID datové schránky: qr9ab9x
e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/7695/2017
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/PS/277/2016

N á l e z

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 9. 3. 2016 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu navrhovatele ■■■, doručování do datové schránky ■■■ (dále jen „Navrhovatel“), proti instituci Equa bank a.s., IČO 47116102, se sídlem Karolinská 661/4, 186 00 Praha 8 – Karlín, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, spisová značka B 1830 (dále jen „Instituce“), vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 1.789.975 Kč ode dne 2. 3. 2016 do dne 31. 5. 2016, kurzové ztráty ve výši 7.249,26 Kč a ušlého úroku z této částky ode dne 31. 5. 2016 do dne zaplacení a náhrady nemajetkové újmy ve výši 434.312 Kč, takto:

- I. Řízení se v části zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 8,05 % z částky 1.789.956,29 Kč ode dne 8. 3. 2016 do dne 31. 5. 2016, podle § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavuje.**
- II. Návrh navrhovatele, ■■■, se ve zbývajících části podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

1 Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá zaplacení zákonného úroku z prodlení, kurzové ztráty a náhrady nemajetkové újmy, kterou mu Instituce způsobilá tím, že v souvislosti s příchozí přeshraniční platební transakcí v eurech ze Švýcarska a odchozí přeshraniční platební transakcí v eurech do Izraele neoprávněně po Navrhovateli žádala podklady, které by dokládaly účel a zamýšlenou povahu těchto platebních transakcí, a neoprávněně odstoupila od rámcové smlouvy o platebních službách, kterou s ním uzavřela.

Finanční arbitř ze shromážděných podkladů zjistil, že Navrhovatel uzavřel s Institucí dne 31. 5. 2013 Rámcovou smlouvu o poskytování bankovních a platebních služeb Equa bank a.s. (dále jen „Rámcová smlouva“). Podle odst. 2.1. Rámcové smlouvy „[k]lient a

Banka zamýšlejí vstoupit na základě této Smlouvy do vzájemného smluvního vztahu, v jehož rámci bude mít Banka možnost poskytovat Klientovi Bankovní služby dle své aktuální nabídky.“ Podle odst. 3.1. Rámcové smlouvy „[b]ankovními službami (dále jen „BS“) jsou zejména : (i) Běžný účet, (ii) Spořicí účet, [...], a služby s nimi související, [...]“. Podle odst. 3.2. Rámcové smlouvy „[b]anka poskytuje BS na základě uzavření: (i) smlouvy o běžném a/nebo spořicímu účtu dle § 708 a násl. Obchodního zákoníku (dále jen „Smlouva o běžném a spořicímu účtu“), [...].“ Podle 4.1.1. Rámcové smlouvy „[k]e dni účinnosti Smlouvy o běžném a spořicímu účtu Banka zřídí a povede Klientovi běžný/anebo spořicí účet v měně uvedené v Žádosti. Číslo příslušného účtu bude uvedeno v Potvrzení o zřízení účtu“.

Finanční arbitř zjistil, že Instituce s Navrhovatelem uzavřela jednotlivé smlouvy o běžném a spořicímu účtu; dne 31. 5. 2013 Instituce Navrhovateli zřídila běžný účet č. ■■■ v měně koruna česká (dále jen „Běžný účet v CZK“), dne 31. 5. 2013 spořicí účet č. ■■■ v měně koruna česká (dále jen „Spořicí účet v CZK“), dne 30. 1. 2016 běžný účet č. ■■■ v měně americký dolar (dále jen „Běžný účet v USD“), a dne 31. 1. 2016 běžný účet č. ■■■ v měně euro (dále jen „Běžný účet v EUR“).

Do 31. 12. 2013 byla Rámcová smlouva, resp. jednotlivé smlouvy o běžném a spořicímu účtu, které byly na základě Rámcové smlouvy uzavřeny, smlouvami o běžném účtu podle § 708 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, resp. ve znění účinném do dne 31. 12. 2013, a ode dne 1. 1. 2014 se Rámcová smlouva považuje za smlouvu o účtu ve smyslu § 2662 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), protože podle přechodného ustanovení § 3077 odst. 1 občanského zákoníku „[ú]čet se řídí tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti, i když k uzavření smlouvy o účtu došlo před tímto dnem; vznik této smlouvy, jakož i práva a povinnosti z ní vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů“.

Rámcová smlouva je současně rámcovou smlouvou o platebních službách podle § 74 odst. 1 písm. a) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platebním styku“), neboť podle odstavce 4.1.2. Rámcové smlouvy „[b]anka na základě Smlouvy o běžném a spořicímu účtu přijímá na účet Klienta vklady a platby a provádí z účtu, dle Klientových pokynů nebo jeho jménem, výplaty a platby“; to znamená, že Instituce se zavázala provádět pro Navrhovatele platební transakce ve smlouvě předem neurčené. Smluvní vztah mezi Navrhovatelem a Institucí je vztahem mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb.

Běžný účet v CZK, Spořicí účet v CZK, Běžný účet v USD a Běžný účet v EUR (dále též jako „Účty“), jsou platebními účty ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku, neboť slouží k provádění platebních transakcí podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku, tj. ke vkladům peněžních prostředků na platební účet, výběrům peněžních prostředků z platebního účtu nebo převodům peněžních prostředků.

Přeshraniční odchozí platební transakce, resp. převod peněžních prostředků z platebního účtu, ke kterému dává uživatel platebních služeb platební příkaz prostřednictvím platebního prostředku (v tomto případě internetového bankovníctví) je platební službou podle § 3 odst. 1 písm. c) bodu 1. nebo § 3 odst. 1 písm. d) bodu 1. zákona o platebním styku (tj. převod peněžních prostředků z platebního účtu).

Podstatou smlouvy o platebních službách je provádění platebních transakcí [§ 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku], přičemž platební transakce jsou zpravidla současně platebními službami [§ 3 odst. 1 písm. a), b), c), d), f) a g) zákona o platebním styku].

K provádění platebních transakcí (a tudíž také k poskytování platebních služeb) potom slouží platební účet, který poskytovatel platebních služeb zřizuje a vede na základě rámcové smlouvy o platebních službách. Podle § 74 odst. 2 zákona o platebním styku může rámcová smlouva o platebních službách stanovit podmínky pro vedení platebního účtu.

Úkony poskytovatele platebních služeb, které se platebního účtu bezprostředně týkají (tedy i odstoupení od rámcové smlouvy o platebních službách a zrušení platebního účtu, které má za následek nemožnost provádění platebních transakcí, resp. poskytování platebních služeb), mají s poskytováním platebních služeb natolik úzkou souvislost, že pokud z nich vznikne spor, je dána příslušnost finančního arbitra o nich rozhodnout. To znamená, že vedení platebního účtu, ačkoli není samo o sobě platební službou, je s poskytováním platebních služeb natolik úzce spojeno, že spor z vedení platebního účtu je sporem při poskytování platebních služeb.

Finanční arbitr považuje Navrhovatele za spotřebitele podle § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí nevystupoval jako fyzická osoba, která nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Instituce je jako banka osobou oprávněnou poskytovat platební služby ve smyslu § 5 zákona o platebním styku. Jelikož finanční arbitr při zkoumání podmínek řízení nezjistil žádné skutečnosti, které by zpochybnil, že Instituce v předmětném smluvním vztahu vystupuje v postavení poskytovatele platebních služeb, považuje finanční arbitr Instituci za instituci ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi.

K rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí je finanční arbitr příslušný, neboť se jedná o spor mezi spotřebitelem a poskytovatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 3 odst. 1 a 2 zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

2 Průběh řízení před finančním arbitrem

Řízení před finančním arbitrem bylo zahájeno dne 9. 3. 2016 doručením návrhu Navrhovatele, evid. č. FA/4178/2016. Dne 10. 3. 2016, evid. č. FA/3327/2016, oznámil finanční arbitr Navrhovateli zahájení řízení a vyzval ho k odstranění nedostatků návrhu. Navrhovatel doplnil svůj návrh dne 11. 3. 2016, evid. č. FA/4374/2016, dne 13. 3. 2016, evid. č. FA/4414/2016, a dne 14. 3. 2016, evid. č. FA/4448/2016, a současně požádal finančního arbitra o prodloužení lhůty k odstranění nedostatků návrhu. Finanční arbitr žádosti Navrhovatele vyhověl a dne 15. 3. 2016, evid. č. FA/3587/2016, lhůtu o 15 dní prodloužil. Finanční arbitr přípisem ze dne 15. 3. 2016, evid. č. FA/3585/2016, vyzval Instituci k vyjádření se k návrhu na zahájení řízení a k předložení podkladů vztahujících se k předmětu sporu. Instituce předložila vyjádření a podklady dne 16. 3. 2016, evid. č. FA/4672/2016 a FA/4706/2016. Dne 23. 3. 2016, evid. č. FA/3985/2016, rozhodnul finanční arbitr o návrhu Navrhovatele na vydání předběžném opatření. Dne 31. 3. 2016, evid. č. FA/5719/2016, Instituce doplnila své vyjádření a podklady. Navrhovatel dne 6. 4. 2016, evid. č. FA/6478/2016, odstranil nedostatky návrhu. Finanční arbitr výzvou ze dne 15. 4. 2016, evid. č. FA/5369/2016, vyzval Instituci k vyjádření k doplnění návrhu. Dne 5. 5. 2016, evid. č. FA/10625/2016, Instituce doplnila vyjádření. Finanční arbitr výzvou ze dne 23. 5. 2016, evid. č. FA/10066/2016, vyzval Navrhovatele k odstranění nedostatků návrhu a upřesnění nároků. Navrhovatel odstranil nedostatky přípisem ze dne 24. 5. 2016, evid. č. FA/13076/2016, dne 26. 5. 2016,

evid. č. FA/13382/2016 a FA/13421/2016, a dne 3. 6. 2016, evid. č. FA/14098/2016. Finanční arbitr výzvou ze dne 16. 6. 2016, evid. č. FA/11140/2016, vyzval Instituci k dalšímu doplnění vyjádření a podkladů. Instituce předložila další vyjádření a podklady dne 30. 6. 2016, evid. č. FA/15457/2016. Finanční arbitr výzvou ze dne 16. 6. 2016, evid. č. FA/11140/2016, vyzval Finanční analytický úřad (dále jen „Dožádaná osoba“) k předložení podkladů. Dožádaná osoba předložila podklady dne 20. 6. 2016, evid. č. FA/14995/2016. Přípisy ze dne 18. 7. 2016, evid. č. FA/13173/2016 a FA/13176/2016, vyzval finanční arbitr strany sporu k seznámení s podklady pro vydání nálezu. Dne 20. 7. 2016, evid. č. FA/16112/2016, požádal Navrhovatel finančního arbitra o zaslání podkladů pro vydání nálezu prostřednictvím datové schránky. Finanční arbitr dne 28. 7. 2016, evid. č. FA/13084/2016, Navrhovateli vyhověl. Dne 8. 8. 2016, evid. č. FA/17828/2016, se Navrhovatel k podkladům pro vydání nálezu vyjádřil. Instituce svého práva seznámit se s podklady pro vydání nálezu nevyužila. Přípisem ze dne 11. 10. 2016, evid. č. FA/18427/2016, nařídil finanční arbitr podle § 12 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi ústní jednání s Institucí. Ústní jednání s Institucí se konalo dne 2. 11. 2016 v sídle Kanceláře finančního arbitra a o jeho průběhu byl pořízen písemný protokol, evid. č. FA/26294/2016. V průběhu ústního jednání finanční arbitr vyzval Instituci k dalšímu doplnění vyjádření a podkladů. Instituce doplnila své vyjádření a podklady dne 22. 11. 2016, evid. č. FA/27680/2016. Finanční arbitr výzvou ze dne ze dne 4. 11. 2016, evid. č. FA/19903/2016, vyzval arbitr Dožádanou osobu k doplnění vyjádření a podkladů. Dožádaná osoba doplnila vyjádření a podklady dne 8. 11. 2016, evid. č. FA/26387/2016. Finanční arbitr zaslal Instituci dne 11. 11. 2016, evid. č. FA/20251/2016, část spisové dokumentace, kterou v řízení předložil Navrhovatel a kterou Instituce neměla dosud k dispozici. Přípisem ze dne 15. 12. 2016, evid. č. FA/21678/2016, finanční arbitr Navrhovatele vyzval, aby doplnil vyjádření a podklady, resp. upřesnil své nároky, a současně ho informoval o stavu řízení a zaslal mu část spisové dokumentace, kterou neměl dosud k dispozici. Navrhovatel doplnil své vyjádření a podklady dne 9. 1. 2017, evid. č. FA/595/2017. Přípisem ze dne 15. 2. 2017, evid. č. FA/2205/2017, nařídil finanční arbitr podle § 12 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi ústní jednání s Institucí. Ústní jednání s Institucí se konalo dne 22. 2. 2017 v sídle Kanceláře finančního arbitra a o jeho průběhu byl pořízen písemný protokol, evid. č. FA/2753/2017. Instituce se k ústnímu jednání vyjádřila dne 30. 3. 2017, evid. č. FA/7396/2017, a současně doplnila podklady. Přípisem ze dne 5. 4. 2017, evid. č. FA/3155/2017, zaslal finanční arbitr Navrhovateli sdělení o stavu řízení a část spisové dokumentace, se kterou nebyl Navrhovatel dosud seznámen. Dne 4. 5. 2017, evid. č. FA/10834/2017, se Navrhovatel vyjádřil ke sdělení o stavu řízení a vyzval finančního arbitra k vydání rozhodnutí ve věci. Přípisem ze dne 10. 5. 2017, evid. č. FA/4640/2017, nařídil finanční arbitr podle § 12 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi ústní jednání s Navrhovatelem. Dne 12. 5. 2017, evid. č. FA/11629/2017, se Navrhovatel vyjádřil k nařízení ústního jednání s tím, že se ho odmítá zúčastnit, protože ho nepovažuje za účelné. Navrhovatel se k ústnímu jednání nedostavil.

3 Podklady předložené Navrhovatelem

Navrhovatel finančnímu arbitrovi na podporu svých tvrzení v průběhu řízení předložil:

- a) Rámcovou smlouvu;
- b) Žádost o zřízení běžného účtu v CZK a o vydání debetní platební karty ze dne 31. 5. 2013;
- c) Žádost o zřízení spořicího účtu v CZK ze dne 31. 5. 2013;
- d) Všeobecné obchodní podmínky Equa bank a.s. účinné ode dne 1. 1. 2016;

- e) zprávu elektronické pošty ze dne 29. 1. 2016, 13:03 hod., od: ■ (■) On Behalf Of Klientké centrum Equa bank a.s., komu: Navrhovatel (dále jen „E-mail ze dne 29. 1. 2016, 13:03 hod.“);
- f) zprávu elektronické pošty ze dne 30. 1. 2016, 14:27 hod., od: Navrhovatel, komu: Klientké centrum Equa bank a.s., kopie: ■ (dále jen „E-mail ze dne 30. 1. 2016, 14:27 hod.“);
- g) zprávu elektronické pošty ze dne 30. 1. 2016, 19:43 hod., od: ■ On Behalf Of Klientké centrum Equa bank a.s., komu: Navrhovatel;
- h) zprávu elektronické pošty ze dne 15. 2. 2016, 16:31 hod., od: ■ (■) On Behalf Of Klientké centrum Equa bank a.s., komu: Navrhovatel (dále jen „E-mail ze dne 15. 2. 2016, 16:31 hod.“);
- i) zprávu elektronické pošty ze dne 15. 2. 2016, 21:02 hod., od: Navrhovatel, komu: Klientké centrum Equa bank a.s. (dále jen „E-mail ze dne 15. 2. 2016, 21:02 hod.“);
- j) zprávu elektronické pošty ze dne 16. 2. 2016, 10:47 hod., od: ■ (■) On Behalf Of Klientké centrum Equa bank a.s., komu: Navrhovatel (dále jen „E-mail ze dne 16. 2. 2016, 10:47 hod.“);
- k) zprávu elektronické pošty ze dne 16. 2. 2016, 15:48 hod., od: Navrhovatel, komu: ■; ■, kopie: ■ (dále jen E-mail ze dne 16. 2. 2016, 15:48 hod.);
- l) zprávu elektronické pošty ze dne 17. 2. 2016, 15:34 hod., od: ■ (■); komu: Navrhovatel;
- m) zprávu elektronické pošty ze dne 17. 2. 2016, 17:19 hod., od: Navrhovatel, komu: ■;
- n) zprávu elektronické pošty ze dne 18. 2. 2016, 11:29 hod., od: Navrhovatel, komu: ■;
- o) zprávu elektronické pošty ze dne 18. 2. 2016, 12:13 hod., od: ■ (■) komu: Navrhovatel;
- p) zprávu elektronické pošty ze dne 18. 2. 2016, 12:41 hod., od: ■ (■) komu: Navrhovatel (dále jen „E-mail ze dne 18. 2. 2016, 12:41 hod.“);
- q) zprávu elektronické pošty ze dne 22. 2. 2016, 17:02 hod., od: Navrhovatel, komu: ■, kopie: ■, ■;
- r) zprávu elektronické pošty ze dne 24. 2. 2016, 10:51 hod., od: ■, komu: Navrhovatel (dále jen „E-mail ze dne 24. 2. 2016, 10:51 hod.“);
- s) zprávu elektronické pošty ze dne 3. 3. 2016, 9:08 hod., od: ■ (■), komu: Navrhovatel;
- t) zprávu elektronické pošty ze dne 3. 3. 2016, 10:52 hod., od: Navrhovatel, komu: ■
- u) zprávu elektronické pošty ze dne 3. 3. 2016, 18:00 hod., od: ■, komu: Navrhovatel;
- v) zprávu elektronické pošty ze dne 4. 3. 2016, 20:59 hod., od: Navrhovatel, komu: ■ (dále jen „E-mail ze dne 4. 3. 2016, 20:59 hod.“);
- w) zprávu elektronické pošty ze dne 6. 3. 2016, 20:47 hod., od: Navrhovatel, komu: ■;
- x) zprávu elektronické pošty ze dne 8. 3. 2016, 13:16 hod., od: ■ (■), komu: Navrhovatel (dále jen „E-mail ze dne 8. 3. 2016, 13:16 hod.“);
- y) zprávu elektronické pošty ze dne 8. 3. 2016, 16:32 hod., od: Navrhovatel, komu: ■; ■; ■ (dále jen „E-mail ze dne 8. 3. 2016, 16:32 hod.“);
- z) zprávu elektronické pošty ze dne 10. 3. 2016, 9:19 hod., od: ■ (■); komu: Navrhovatel;
- aa) zprávu elektronické pošty ve věci „výzva k nápravě smluvního vztahu z rámcové smlouvy a k náhradě škody“ ze dne 11. 3. 2016, 21:40 hod., od: Navrhovatel, komu: ■ kopie: ■;
- bb) nedoručenou datovou zprávou ze dne 11. 3. 2016;
- cc) zprávu elektronické pošty ze dne 24. 5. 2016, 19:15 hod., od: Navrhovatel, komu: ■; ■; ■; kopie: finanční arbitř;

- dd) zprávu elektronické pošty ze dne 26. 5. 2016, 12:42 hod., od: Navrhovatel, komu: ■, kopie: finanční arbitr;
- ee) zprávu elektronické pošty ze dne 26. 5. 2016, 14:35 hod., od: Navrhovatel, komu: ■, kopie: finanční arbitr;
- ff) oznámení Instituce adresované Navrhovateli ve věci „Odstoupení od Rámcové smlouvy o poskytování bankovních a platebních služeb Equa bank a.s.“ ze dne 2. 3. 2016 (dále jen „Odstoupení od Rámcové smlouvy“);
- gg) Dohoda Navrhovatele a společnosti ■ ve věci „RE: Direct claim no. ■“ ze dne 17. 2. 2016;
- hh) WIRE TRANSFER FORM ze dne 18. 2. 2016;
- ii) RELEASE ASSIGNMENT OF RIGHTS AND UNDERTAKING TO SHARE PAYMENT ze dne 18. 2. 2016;
- jj) sdělení Ministerstva vnitra ČR, č. j. MV-41226-2/EG/1-2016, ze dne 22. 3. 2016, včetně doručky;
- kk) podání České národní banky (sekce dohledu nad finančním trhem, odbor dohledu odborné péče) adresované Instituci ve věci „Výzva k předložení podkladů a informací pro účely výkonu dohledu“ ze dne 8. 3. 2016;
- ll) podání Navrhovatele adresované Ministerstvu financí (Finančnímu analytickému úřadu) ve věci „návrh na zahájení přezkumného řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve spojení se zákonem č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu“ ze dne 15. 3. 2016, včetně doručky;
- mm) podání Ministerstva financí (Finančního analytického úřadu) adresované Navrhovateli ze dne 23. 3. 2016;
- nn) podání České národní banky (sekce kancelář) adresované Navrhovateli ze dne 30. 3. 2016, včetně doručky;
- oo) vyjádření Instituce ze dne 29. 6. 2016, které Instituce doručila finančnímu arbitrovi dne 30. 6. 2016, evid. č. přidělené finančním arbitrem FA/15457/2016;
- pp) vyjádření Instituce ze dne 5. 5. 2016, které Instituce doručila finančnímu arbitrovi dne 5. 5. 2016, evid. č. přidělené finančním arbitrem FA/10625/2016;
- qq) Oznámení podezřelého obchodu ze dne 23. 2. 2016, 15:08 hod. (dále jen „Oznámení podezřelého obchodu“);
- rr) Oznámení o ukončení zpracování OPO hlášení ze dne 7. 3. 2016, 8:07 hod.;
- ss) Rychlý přehled o účetních a disponibilních zůstatcích na Účtech a o nezrealizovaných platbách a posledních operacích (dále jen „Rychlý přehled“);
- tt) Žádost o převod zůstatku ze zrušeného účtu vedeného u Equa banka a.s. ze dne 27. 5. 2016 (dále jen „Žádost o převod zůstatku“);
- uu) Pohyby na účtu (nespecifikován), výběr: Posledních 7 dní, od 31. 5. 2016, 7:16 hod., do 31. 5. 2016, 23:59 hod.;
- vv) Pohyby na účtu (nespecifikován), výběr: Posledních 370 dní, od: 22. 4. 2016, 9:36 hod., do 31. 5. 2016, 8:36 hod.;
- ww) podklad označený jako „výpočet škody z nuceného převodu peněžního majetku klienta ze zablokovaných účtů u Equa bank a.s.“;
- xx) Výpis z obchodního rejstříku Instituce, podle tvrzení Navrhovatele ze dne 1. 3. 2016;
- yy) Informace o Equa bank a.s. k 30. 9. 2013;
- zz) Nález sp. zn. I. ÚS 3511/14 ze dne 22. 9. 2015;
- aaa) Nález sp. zn. IV. ÚS 799/15 ze dne 9. 7. 2015;
- bbb) Boarding pass na let ■ dne 9. 12. 2016, Prague – Paris;
- ccc) Boarding pass na let ■ dne 28. 12. 2016, Paris – Prague.

4 Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel potvrzuje, že s Institucí uzavřel Rámcovou smlouvu a že Instituci požádal o zřízení Běžného účtu v CZK a Spořicího účtu v CZK.

K všeobecným obchodním podmínkám Navrhovatel namítá, že „VOP mi ve skutečnosti Banka nepředložila v tištěné podobě, nebyly mezi předávanými písemnostmi a jednalo se pouze o formální úkon. VOP zveřejněné na stránkách www.equabank.cz s účinností 1. ledna 2016, obsahují na 16 stranách drobného tisku celkem 11 343 slov; obecně není v množnostech klienta se před podpisem Smlouvy seznámit s textem VOP a porozumět právním účinkům učiněného prohlášení - viz Příloha č. 9. V článku 5 Smlouvy byl sjednán způsob komunikace - zasilání informací týkajících se smluvního vztahu, včetně osobních údajů Klienta, formou nešifrovaných zpráv (e-mail, SMS) na e-mailovou adresu nebo číslo mobilního telefonu, které Klient uvedl v Žádosti. V průběhu trvání smluvního vztahu jsem kontaktní údaje nezměnil a na změnu VOP jsem nebyl upozorněn. O několika změnách úrokových sazeb mne Banka vyrozuměla e-mailem.“

Navrhovatel tvrdí, že dne 28. 1. 2016 Instituci oznámil „*emilem očekávanou příchozí zahraniční platbu USD 15,139.60 (ze Švýcarska)*“ a současně Instituci požádal „*o kontrolu úplnosti platebních údajů k bezhotovostní SWIFT platbě a doporučení nejvhodnějšího platebního styku k odeslání zahraniční platby advokátovi do Izraele*“. Navrhovatel doplňuje, že téhož dne Instituce „*potvrdila emilem úplnost údajů k bezhotovostním zahraničním platbám*“.

Navrhovatel tvrdí, že dne 29. 1. 2016 ho Instituce „*nejprve telefonicky a následně také emilem, požádala o zaslání „smlouvy s advokátem z Izraele*““.

Navrhovatel tvrdí, že dne 30. 1. 2016 Instituci sdělil „*údaje o plátcí očekávané bezhotovostní platby Zurich Insurance Company Ltd., a příjemci očekávané bezhotovostní zahraniční platby na účet advokáta ■■■ ID: ■■■, vedený u Union Bank of Israel (Bank Igud), s úplnými bankovními detaily (Swift code, Iban code)*“ a že „*smlouvu považují obě strany za důvěrnou*“ a požádal Instituci, aby mu „*v angličtině zaslala předpis, který oběma stranám smlouvy tvrzeně ukládá nařízenou informační povinnost*“.

Navrhovatel tvrdí, že období od 30. 1. 2016 do 8. 3. 2016 s Institucí „*vedl rozsáhlou emailovou komunikaci [...], ohledně práva Banky a mé povinnosti klienta dokládat „obchodními smlouvami“ neobchodní plnění z předválečných pojistek mých příbuzných, obětí Holocaustu, od Zurich Insurance Compoany Ltd., podle pravidel instituce The International Commission on Holocaust Era Insurance Claims (ICHEIC) <http://www.icheic.org/>*“. Navrhovatel namítá, že Instituce „*svůj požadavek prokázání původu peněz nikdy neodůvodnila jiným způsobem, než poukazem na zákon č. 253/2008 Sb., a tvrzením, že považuje obě zahraniční bezhotovostní transakce za podezřelé z praní špinavých peněz a financování terorismu*“.

Navrhovatel potvrzuje, že dne 16. 2. 2016 Instituce připsala na jeho Běžný účet v EUR „*bezhotovostní plnění od Zurich Insurance Company Ltd. v částce 13 942,26 EUR*“ (dále jen „*Příchozí sporná platební transakce*“).

Navrhovatel dále potvrzuje, že dne 18. 2. 2016 Instituce zaúčtovala k tíži jeho Běžného účtu v EUR „*zahraniční platbu 2 788,45 EUR na jméno ■■■ a poplatky za převod (■■■) v částce 11,06 EUR (299,00 CZK)*“, a to na základě platebního příkazu, který dal Navrhovatel dne

17. 2. 2016 prostřednictvím svého internetového bankovníctví (dále jen „Odchozí sporná platební transakce“).

Navrhovatel tvrdí, že Instituce dne 24. 2. 2016 „k mému dotazu, adresovaného emailem statutárnímu orgánu Banky sdělila s odvoláním na stanovisko útvaru Compliance & Legal “Vzhledem k tomu, že jste i přes opakované výzvy odmítl předložit příslušné doklady a podrobit se kontrole, byla Vaše odchozí zahraniční platba ze dne 17. 2. 2016 zadaná prostřednictvím internetového bankovníctví pozastavena a k jejímu odeslání z banky doposud nedošlo.““.

Navrhovatel tvrdí, že mu Instituce dne 4. 3. 2016 oznámila „Odstoupení od Rámcové smlouvy o poskytování bankovních a platebních služeb ze dne 30. 05. 2013 (původně jen pro obsluhu korunových účtů), a stejného dne mi zrušila přístup ke všem čtyřem účtům prostřednictvím internetového bankovníctví, zrušila mi platební kartu a všechny mé finanční prostředky převedla na vnitřní neúročený účet“. Navrhovatel tvrdí, že téhož dne požádal Instituci o zjednání nápravy.

Navrhovatel tvrdí, že dne 8. 3. 2016 mu Instituce sdělila, že „na základě odstoupení Banky od Rámcové smlouvy o poskytování bankovních a platebních služeb Equa bank a.s. ze dne 2. 3. 2016, jsou mé finanční prostředky nadále vedeny na vnitřním neúročeném účtu banky, s překvapivým dovětkem; „Váš odchozí zahraniční platební příkaz ze dne 18. 2. 2016, který banka v rámci bližšího šetření popsaneho v komunikaci níže (kontrola klienta) pozdržela, by dne 1. 3. 2016 zpracován a platba byla úspěšně odeslána.““.

Navrhovatel namítá, že ho Instituce „zbavila možnosti nakládat s peněžitým majetkem, který pro mne spravovala na základě Rámcové smlouvy, převedla můj majetek na svůj vnitřní účet a s mým majetkem tak zacházela jako se svým. Banka mne zbavila vlastnického práva nejen k plnění od švýcarské pojišťovny, první a jediné přijaté platbě na ad hoc zřízený účet EUR, nýbrž vlastnického práva k celému peněžnímu majetku na všech třech spravovaných účtech“.

Navrhovatel namítá, že Instituce neprokázala, že „bych se v souvislosti s přijetím restitučního plnění od švýcarské pojišťovny z předválečné životní pojistky mých nacisty zavražděných židovských příbuzných, nebo v souvislosti s příkázáním bezhotovostní zahraniční platby izraelskému advokátovi, dopustil trestného činu, za který bych byl pravomocně odsouzen, ani neprokázala, že bych uvedeným způsobem porušil vnitrostátní nebo mezinárodní právo“.

Navrhovatel namítá, že Instituce neprokázala, že „bych ještě před uskutečněním zahraničních plateb neposkytl bance úplné údaje o plátcích a příjemcích, a že bych uvedeným způsobem porušil vnitrostátní nebo mezinárodní právo“ a tvrdí, že Instituci „s předstihem oznámil očekávanou příchozí platbu od švýcarského plátce i odchozí zahraniční platbu ve prospěch izraelského advokáta, který na základě plné moci uplatnil nároky na výplatu dědických podílů z pojistky za všechny současné dědice, většinou neobčany ČR. V součinnosti s bankou jsem si ve dvou po sobě následujících dnech zřídil devizové účty v USD a v EUR [...]“.

Navrhovatel dále tvrdí, že „[z]áminkou k tomuto jednání „poskytovatele platebních služeb“ byla zahraniční bezhotovostní platba od plátce Zurich Insurance Company Ltd“.

Navrhovatel shrnuje, že „[b]anka v době „hloubkového prověřování klienta“ již přijala na můj účet restituční plnění od švýcarské pojišťovny z předválečné životní pojistky mých nacisty zavražděných židovských příbuzných v částce EUR 13 942,26 a tedy věděla, že se nejedná o plnění z „obchodního vztahu“ a že převedená částka ani nedosahuje předepsaného limitu 15 000 EUR.“, že „[b]anka byť se zpožděním provedla můj příkaz k bezhotovostní zahraniční

platbě EUR na účet izraelského advokáta a tedy si byla dobře vědoma nedůvodnosti a protiprávnosti svého jednání.“ a že „[b]anka mne v rozporu s platným právem a uvedenými skutečnostmi obvinila, že jsem se odmítl podrobit zákonné kontrole a toto křivé obvinění použila jako záminku k nezákonnému odstoupení od Rámcové smlouvy a zadržením všech mých peněžních prostředků na vnitřním účtu banky.“

Navrhovatel namítá, že v řízení před finančním arbitrem nebylo prokázáno, že:

- *„bych se v období od založení dvou korunových účtů u společnosti Equa bank a.s. (dále jen „Banka“) dne 31. 5. 2013, jako uživatel platebních služeb dopustil protiprávního jednání a že by má několikaletá bankovní historie od 31. 5. 2013 do 30. 1. 2016 odůvodňovala podezření Banky na praní špinavých peněz při nakládání s tuzemskou měnou“;*
- *„by Bance nebyla známa totožnost plátce Zurich Insurance Company Ltd. se všemi identifikačními údaji, ani že bych se dopustil protiprávního jednání přijetím bezhotovostního NEOBCHODNÍHO restitučního plnění dne 16. 02. 2016 od plátce Zurich Insurance Company Ltd.“ z předválečné životní pojistky svých příbuzných obětí Holocaustu podle pravidel mezinárodní humanitární instituce The International Commission on Holocaust Era Insurance Claims (ICHEIC)“;*
- *„bych porušil Směrnici AML příkazem k (předem avizované) odchozí NEOBCHODNÍ bezhotovostní platební transakci na účet advokáta ■ vedený u Union Bank of Israel (Bank Igud), že by tato jediná odchozí NEOBCHODNÍ transakce ve výši 2.788,45 EUR byla jako smluvní odměna za právní služby provedena v HOTOVOSTI v částce 15.000 EUR nebo vyšší, byla tak skutečně v rozporu s Článkem 1 Směrnice AML a odůvodňovala tak skutečně hloubkovou kontrolu klienta podle Článku 8 a Článku 9, případně zesílenou hloubkovou kontrolu klienta Článku 13 Směrnice AML“;*

Navrhovatel tvrdí, že Instituce *„porušila, resp. nezákonným způsobem vyložila, Všeobecné obchodní podmínky Equa bank a.s.“*, konkrétně body 2.2.2., 2.2.3. a 2.2.5.

Navrhovatel tvrdí, že Instituce *„mi bez předchozího upozornění nejpozději ke dni 4. 3. 2016 znemožnila nakládat prostřednictvím internetového bankovníctví se zůstatky na dvou korunových účtech a dvou devizových účtech, a od toho dne nakládala s majetkem, který pro mne do té doby pouze spravovala, jako se svým ve všech atributech vlastnictví [...]“*.

Navrhovatel argumentuje, že Instituce je vázána Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (dále jen „Směrnice o platebních službách“), Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků (dále jen „Nařízení o informacích o plátcích“), Směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (dále jen „Nová směrnice o platebních službách“), Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (dále jen „Směrnice 2014/42/EU o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii“), Nařízením Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (dále jen „Nařízení č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky“), Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se

zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „Nařízení č. 45/2001 o osobních údajích“) a Směrnicí Rady č. 2000/43/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (dále jen „Směrnice č. 2000/43/ES o rovném zacházení“).

Navrhovatel tvrdí, že „[z] postupu Úřadu FA je zřejmé, že Česká republika vadnou transpozicí právních předpisů Evropské unie do vnitrostátního práva porušila Smlouvu o fungování Evropské unie v Článku 288“.

Navrhovatel dále tvrdí, že „porušení unijního práva se týká vadné implementace“

- Směrnice o platebních službách, a to konkrétně úvodních ustanovení 47, 50, 51, 52 a 53 a článků 18 a 21;
- Nové směrnice o platebních službách, a to konkrétně úvodních ustanovení 48, 98, 99 a 100 a článků 5, 96, 97, 99, 101, 102 a 103;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu – úvodní ustanovení 37 a 48, články 1, 8, 20, 22, 23, 35;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii – úvodní ustanovení 12, 14, 31, 32, 38.

Navrhovatel namítá, že ze spisové dokumentace nevyplývá, že by „jakýmkoliv způsobem porušil své zákonem stanovené povinnosti a poskytl tak bance důvod k neprovedení platebních příkazů, důvod k Odstoupení od Rámcové smlouvy o poskytování bankovních a platebních služeb, nebo důvod ke zcizení peněžních prostředků na účtech, které pro mě banka spravovala“.

Navrhovatel tvrdí, že „Úřad FA poskytoval Bance neoprávněnou výhodu, když od počátku řízení tvrdil, že Banka není povinna zpřístupnit svou datovou schránku klientům a komunikovat s klienty včetně navrhovatele zvoleným elektronickým způsobem vinnou zjevně vadně transpozice Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES“, a odkazuje na její úvodní ustanovení 8, 37 a 63.

Navrhovatel namítá, že finanční arbitr neusiloval o smírné řešení sporu, jak mu ukládá § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi.

Navrhovatel brojí proti délce řízení před finančním arbitrem a odkazuje na § 71 správního řádu a § 15 zákona o finančním arbitrovi.

Navrhovatel namítá, že finanční arbitr poskytnul Instituci část spisové dokumentace, kterou v řízení zaslal Navrhovatel, „s několikaměsíčním zpožděním, aniž by toto zpoždění odůvodnil“, konkrétně že finanční arbitr zaslal Instituci dne 11. 11. 2016 přípis Navrhovatele ze dne 24. 5. 2016, evid. č. FA/13076/2016, ze dne 26. 5. 2016, evid. č. FA/13382/2016, ze dne 3. 6. 2016, evid. č. FA/14098/2016, ze dne 20. 7. 2016, evid. č. FA/16112/2016, ze dne 8. 8. 2016, evid. č. FA/17828/2016.

Navrhovatel namítá, že „Úřad FA neprokázal, že bych jako navrhovatel řízení svým chováním zdržoval vydání nálezu ve lhůtě požadované Zákonem č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi v ust. § 15, ale přesto nevyužil k ochraně práva navrhovatele na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě ust. § 23 - Pořádková pokuta“.

Navrhovatel namítá, že „[d]osavadní postup Úřadu FA odporuje základním zásadám činnosti správních orgánů, předepsaným Zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád“, konkrétně odkazuje na ustanovení § 2 odst. 1, § 3 odst. 4, § 6 a § 7“.

Navrhovatel finančního arbitra poučuje, že na řízení před finančním arbitrem se vztahují mimo jiné také ustanovení Smlouvy o fungování EU, konkrétně odkazuje na články 2, 10, 15, 16, 20, 24, 67, 69, 75, 81, 114, 124, 169, 197, 228, 260, 263, 267, 268, 288, 191, 325a 340, ustanovení Listiny základních práv Evropské unie, konkrétně odkazuje na články 1, 3, 7, 8, 17, 20, 21, 25, 38, 41, 43, 47, 51, 52, 53 a 54 a Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, konkrétně odkazuje na články 6, 8, 13, 14 a 17.

Navrhovatel se domáhá náhrady škody: „Nárokovaná náhrada materiální škody [...] sestává z položek: a) úrok z prodlení z dlužné částky 1 789 975,- Kč za dobu od 02. 03. 2016 do 31. 05. 2016, tj. 91 dnů, který dle nařízení vlády 142/1994 Sb. ve znění nařízení vlády č. 180/2013 Sb., činí celkem částku 35 826,40 Kč b) zaplacený poplatek za zpětnou konverzi Bankou zadržené částky EUR, který činí 7 249,26 Kč c) ušlých úroků z této částky za dobu od 31. 5. 2016 do zaplacení, které ke dni podání tohoto vyjádření činí částku 355,58 Kč d) celkem nejméně částka 43 431,24 Kč“.

Navrhovatel se dále domáhá nemajetkové újmy „ve výši desetinásobku nárokované náhrady materiální škody, tedy nejméně v částce 434 312 Kč“, protože

- Instituce porušila jeho osobnostní práva, protože její jednání hodnotí jako útisk, a odkazuje na definici útisku na webové stránce Wikipedia;
- Instituce porušila jeho právo na soukromý život, protože na svou obranu proti Instituci musel vynaložit „stovky hodin“ a protože jako starobní důchodce bez přívýdělnku nemohl věc svěřit advokátovi, jehož „obvyklý hodinový honorář se pohybuje v rozpětí 1 500 až 5 000 Kč“;
- Instituce porušila jeho vlastnická práva k peněžním prostředkům na Účtech, které pro něho Instituce vedla;
- Instituce porušila jeho právo na svobodný výběr poskytovatele platebních služeb;
- Instituce mu způsobila újmu dlouhodobou frustrací, kterou definuje jako „pocit zmaru, který člověk dostává, pokud se něco důležitého nepovede a v nejbližší době není šance to napravit, ať už pro to, že už to zkrátka není možné, anebo v tom brání něco, s čím si nelze poradit“;
- Instituce mu způsobila újmu porušením práva na spravedlivý proces svým postupem v řízení před finančním arbitrem.

Navrhovatel potvrzuje, že dne 28. 4. 2017 v 7:03 hod. obdržel na účet vedený společností Raiffeisenbank a.s. příchozí platbu z účtu č. ■■■, s kódem ■■■, v částce 33.464 Kč a s poznámkou: úhrada úroku z prodlení, řízení ■■■ SUSPENSE – OPS LOSE. Navrhovatel žádá finančního arbitra o vysvětlení, z jakého titulu Instituce plnila.

Navrhovatel tvrdí, že procesní úkon finančního arbitra ze dne 10. 5. 2017, kterým finanční arbitr nařídil Navrhovateli ústní jednání, považuje za neúčelný a zbytečný, protože finanční arbitr již posoudil návrh Navrhovatele a dne 15. 12. 2016 dospěl k podstatným právním závěrům, proti kterým Navrhovatel dne 9. 1. 2017 vznesl „písemně obšírným podáním o 16 textových stranách“ své námitky.

Navrhovatel namítá, že mu finanční arbitr neumožnil, aby se zúčastnil několika ústních jednání, která nařídil Instituci, neumožnil mu klást Instituci dotazy, případně Instituci konfrontovat s jejími tvrzeními, a odkazuje na Listinu základních práv a svobod a správní řád.

Navrhovatel tvrdí, že účast na nařízeném ústním jednání je jeho právem a nikoli povinností a že vzdání se práva účasti na ústním jednání mu nemůže jít k tíži.

5 Podklady předložené Institucí

Instituce finančnímu arbitrovi na podporu svých tvrzení předložila:

- a) Rámcovou smlouvu;
- b) Žádost o zřízení běžného účtu v CZK a o vydání debetní platební karty ze dne 31. 5. 2013;
- c) Žádost o zřízení spořicího účtu v CZK ze dne 31. 5. 2013;
- d) Potvrzení o zřízení účtu (Běžného účtu v CZK – pozn. finančního arbitra) ze dne 31. 5. 2013;
- e) Potvrzení o zřízení účtu (Spořicího účtu v CZK – pozn. finančního arbitra) ze dne 31. 5. 2013;
- f) Potvrzení o zřízení účtu (Běžného účtu v USD – pozn. finančního arbitra) ze dne 30. 1. 2016;
- g) Potvrzení o zřízení účtu (Běžného účtu v EUR – pozn. finančního arbitra) ze dne 31. 1. 2016;
- h) Všeobecné obchodní podmínky Equa bank a.s. účinné ode dne 1. 1. 2013;
- i) Všeobecné obchodní podmínky Equa bank a.s. účinné ode dne 1. 1. 2016;
- j) Podmínky platebního styku účinné ode dne 1. 1. 2013;
- k) Podmínky platebního styku účinné ode dne 1. 1. 2016;
- l) Produktové podmínky pro běžné účty, termínované vklady a debetní karty Equa bank a.s. (fyzické osoby) účinné ode dne 1. 1. 2013;
- m) Produktové podmínky pro běžné účty, termínované vklady a debetní karty Equa bank a.s. (fyzické osoby) účinné ode dne 1. 1. 2015;
- n) Produktové podmínky pro spořicí účty účinné ode dne 1. 12. 2012;
- o) Produktové podmínky pro spořicí účty účinné ode dne 1. 1. 2016;
- p) Sazebník pro občany platný od 3. 10. 2015;
- q) náhled obsahu zprávy elektronické pošty o změně Všeobecných obchodních podmínek, Podmínek platebního styku a Produktových podmínek pro spořicí účty;
- r) potvrzení o odeslání zprávy elektronické pošty o změně Všeobecných obchodních podmínek, Podmínek platebního styku a Produktových podmínek pro spořicí účty na ■;
- s) výpis z Běžného účtu v CZK za měsíc únor 2016;
- t) výpis z Běžného účtu v CZK za měsíc březen 2016;
- u) výpis ze Spořicího účtu v CZK za měsíc únor 2016;
- v) výpis ze Spořicího účtu v CZK za měsíc březen 2016;
- w) výpis z Běžného účtu v USD za měsíc únor 2016;
- x) výpis z Běžného účtu v USD za měsíc březen 2016;
- y) výpis z Běžného účtu V EUR za měsíc únor 2016;
- z) výpis z Běžného účtu V EUR za měsíc březen 2016;
- aa) Detail platby ze dne 22. 2. 2016;
- bb) výpis z vnitřního systému Instituce o datu a čase zadání platebního příkazu (dále jen „Výpis o zadání Odchozí sporné platební transakce“);
- cc) výpis z vnitřního systému Instituce o datu a čase provedení platebního příkazu (dále jen „Výpis o provedení Odchozí sporné platební transakce“);
- dd) výpis z vnitřního systému Instituce o platební transakci Navrhovatele, převodu peněžních prostředků ve výši 1 Kč z Běžného účtu v CZK na Spořicí účet v CZK;

- ee) Oznámení podezřelého obchodu;
- ff) Oznámení o ukončení zpracování OPO hlášení ze dne 7. 3. 2016, 8:07 hod.;
- gg) výpis z vnitřního systému Instituce, který eviduje požadavky na zpracování a investigaci plateb oddělením Compliance & Legal (AML/Fraud tým) u plateb vykazujících rizikový faktor.
- hh) Odstoupení od Rámcové smlouvy;
- ii) podání České národní banky (sekce dohledu nad finančním trhem, odbor dohledu odborné péče) adresované Instituci ve věci „Výzva k předložení podkladů a informací pro účely výkonu dohledu“ ze dne 8. 3. 2016;
- jj) podání Instituce adresované České národní bance (sekcí dohledu nad finančním trhem, odboru dohledu odborné péče) ve věci „Odpověď na výzvu ze dne 8. března 2016“ ze dne 14. 3. 2016;
- kk) podání České národní banky (sekce dohledu nad finančním trhem, odbor dohledu odborné péče) adresované Instituci ve věci „Doplňující výzva k předložení podkladů a informací pro účely výkonu dohledu“ ze dne 22. 3. 2016;
- ll) podání Instituce adresované České národní bance (sekcí dohledu nad finančním trhem, odboru dohledu odborné péče) ve věci „Odpověď na doplňující výzvu ze dne 22. března 2016“ ze dne 31. 3. 2016;
- mm) kurzovní lístek, kurzy platné k 18. 2. 2016;
- nn) kurzovní lístek, kurzy platné k 1. 3. 2016;
- oo) přehled úrokových sazeb platný od 1. 3. 2016;
- pp) přehled úrokových sazeb platný od 1. 4. 2016;
- qq) Metodický pokyn č. 5 Finančního analytického úřadu Ministerstva financí určený povinným osobám ze dne 9. února 2016;
- rr) zprávu elektronické pošty ze dne 28. 1. 2016, 12:13 hod., od: Navrhovatel, komu: EQUA Bank Klientské centrum;
- ss) zprávu elektronické pošty ze dne 28. 1. 2016, 16:22 hod., od: Navrhovatel, komu: Klientské centrum Equa bank a.s.;
- tt) zprávu elektronické pošty ze dne 28. 1. 2016, 17:04 hod., od: ■ On Behalf Of Klientské centrum Equa bank a.s., komu: Navrhovatel;
- uu) zprávu elektronické pošty ze dne 28. 1. 2016, 17:45 hod., od: Navrhovatel, komu: Klientské centrum Equa bank a.s., ■;
- vv) E-mail ze dne 29. 1. 2016, 13:03 hod.;
- ww) E-mail ze dne 30. 1. 2016, 14:27 hod.;
- xx) zprávu elektronické pošty ze dne 30. 1. 2016, 19:43 hod., od: ■ On Behalf Of Klientské centrum Equa bank a.s., komu: Navrhovatel;
- yy) E-mail ze dne 15. 2. 2016, 16:31 hod.;
- zz) E-mail ze dne 15. 2. 2016, 21:02 hod.;
- aaa) E-mail ze dne 16. 2. 2016, 10:47 hod.;
- bbb) E-mail ze dne 16. 2. 2016, 15:48 hod.;
- ccc) E-mail ze dne 18. 2. 2016, 12:41 hod.;
- ddd) zprávu elektronické pošty ze dne 22. 2. 2016, 17:02 hod., od: Navrhovatel, komu: ■, kopie: ■;
- eee) E-mail ze dne 24. 2. 2016, 10:51 hod.;
- fff) E-mail ze dne 8. 3. 2016, 13:16 hod.;
- ggg) zprávu elektronické pošty ze dne 3. 3. 2016, 10:52 hod., od: ■, komu: ■;
- hhh) zprávu elektronické pošty ze dne 7. 3. 2016, 14:41 hod., od: ■, komu: ■;
- iii) nahrávku telefonního hovoru ze dne 29. 1. 2016, 10:04:22 hod., soubor 2016_01_29_10-04-22_1-29.mp3 (dále jen „Hovor z 29. 1. 2016“);

- jjj) nahrávku telefonního hovoru ze dne 7. 3. 2016, 14:07:21 hod., 2016_03_07_14-07-21_1-23.mp3 (dále jen „Hovor z 7. 3. 2016, 14:07:21 hod.“);
- kkk) nahrávku telefonního hovoru ze dne 7. 3. 2016, 18:00:25 hod., soubor 2016_03_07_18-00-25_1-36.mp3 (dále jen „Hovor z 7. 3. 2016, 18:00:25 hod.“).

6 Tvrzení Instituce

Instituce potvrzuje, že platební příkaz k Odchozí sporné platební transakci se splatností dne 18. 2. 2016 přijala dne 17. 2. 2016 v 16:22:46 hod.

Instituce potvrzuje, že tento platební příkaz provedla, resp. zaslala zprostředkovatelské bance KBC N.V. Brussels (KREDBEBBXXX) dne 1. 3. 2016 v 15:02:21 hod. se splatností dne 2. 3. 2016, a to po telefonické zpětné vazbě Dožádané osoby AML Officerovi Instituce na základě Oznámení podezřelého obchodu, které Instituce podala.

Instituce odkazuje, že postupovala podle § 6, 9, 15, 18 a 19 zákona proti praní špinavých peněz.

K odstoupení od Rámcové smlouvy, Instituce tvrdí, že postupovala standardně podle pravidel pro předcházení legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu; v případě, kdy se klient v rozporu se zákonem proti praní špinavých peněz odmítne podrobit kontrole před realizací platební dispozice, je klasifikován jako dále neakceptovatelný, neboť byla v důsledku jednání klienta podstatně narušena vzájemná důvěra mezi klientem a Institucí a Instituce podle všeobecných obchodních podmínek, jako ve všech ostatních případech, odstupuje od smlouvy o platebních službách.

7 Vyjádření Dožádané osoby

Finanční arbitr se obrátil na Finanční analytický úřad, který je samostatnou organizační složkou státu pověřenou výkonem práv a povinností v oblasti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (resp. do 31. 12. 2016 se jednalo o Finanční analytický útvar Ministerstva financí).

Dožádaná osoba finančnímu arbitrovi sdělila, že:

- a) dne 23. 2. 2016 obdržela od Instituce oznámení podezřelého obchodu ve smyslu § 18 zákona proti praní špinavých peněz „*s podezřením na legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu vzhledem k nestandardní (vybočující) finanční transakci na účtu, která má vazbu na rizikovou jurisdikci, a zejména s ohledem na rizikovost klienta banky, který neposkytnul požadovanou součinnost, která by napomohla toto podezření vyloučit*“;
- b) oznámení podle písm. a) bylo podáno v režimu § 15 zákona proti praní špinavých peněz;
- c) dne 25. 2. 2016 v 14 hod. obdržela odpověď (na svoje urgentní dožádání ze dne 24. 2. 2016) od partnerské finanční zpravodajské jednotky ve Švýcarsku, ze které vyplynulo, že „*podezřelá finanční transakce je s největší pravděpodobností v pořádku*“;
- d) dne 25. 2. 2016 telefonicky vyrozuměla Instituci o výsledku šetření;
- e) dne 7. 3. 2016 v 8:07 hod. prostřednictvím on-line kanálu ■■■ písemně vyrozuměla Instituci o ukončení zpracování oznámení podezřelého obchodu.

8 Předběžné opatření

V návrhu na zahájení řízení ze dne 9. 3. 2016, evid. č. FA/4178/2016, Navrhovatel žádal finančního arbitra „vydání předběžného opatření podle §61 správního řádu, pro příjem zahraniční bezhotovostní a podlimitní platby od plátce ■, tzn. peněz, které bych měl podle písemné dohody s plátcem ze dne 18. 2. 2016, obdržet každým dnem na zablokovaný EUR účet u Equa bank a.s..“

Dne 14. 3. 2016, evid. č. FA/4448/2016, změnil Navrhovatel svůj návrh na vydání předběžného opatření tak, že „[p]ředběžným opatřením, vydaným podle §61 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se přikazuje společnosti Equa bank a.s., aby do 24 hod od doručení tohoto rozhodnutí do datové schránky ID ■, obnovila veškerá práva klienta ■ vyplývající z Rámcové smlouvy o poskytování bankovních a platebních služeb, uzavřené s klientem dne 30. 05. 2013 s číslem ■.“

Rozhodnutím o předběžném opatření ze dne 23. 3. 2016, evid. č. FA/3985/2016, finanční arbitr žádost Navrhovatele podle § 61 správního řádu zamítl; své rozhodnutí finanční arbitr odůvodnil tím, že nezjistil, že by existovaly skutečnosti, které by nařízení předběžného opatření odůvodňovaly, resp. že je potřeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce, a to zejména s ohledem na to, že zrušením Účtů ke dni 8. 3. 2016 nezanikla pohledávka Navrhovatele za Institucí na vyplacení zůstatků peněžních prostředků na Účtech, který je Instituce, tj. ten, kdo účet vede, povinen vyplatit podle § 2668 zákona občanského zákoníku. Současně nebyl Navrhovatel omezen ve zřízení platebního účtu u jiného poskytovatele platebních služeb.

9 Smírné řešení sporu

Primárním cílem finančního arbitra je vést strany sporu ke smíru, pokud je smír důvodný. Finanční arbitr zjistil, že Instituce byla v prodlení s vyplacením zůstatku peněžních prostředků na Účtech a v tomto smyslu vyzval Instituci ve smyslu § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi, aby ve sporu zvážila částečné smírné řešení.

Instituce přijala výzvu finančního arbitra, aby zaplatila Navrhovateli zákonný úrok z prodlení z částky 1.789.956,29 Kč ode dne 8. 3. 2016 do dne 31. 5. 2016 a učinila tak. Ve zbytku se finančnímu arbitrovi nepodařilo smíru dosáhnout.

10 Právní posouzení

Finanční arbitr je orgán mimosoudního řešení spotřebitelských sporů na finančním trhu. Primárním cílem finančního arbitra je tam, kde je spotřebitel v právu, přivést strany sporu ke smírnému řešení sporu tak, aby se spotřebitel nemusel obracet na soud a nemusel hradit náklady soudního řízení, protože řízení před finančním arbitrem je bezplatné. Proto musí finanční arbitr posoudit spor zásadně podle právních předpisů a nemůže působit ve prospěch ani jedné strany sporu. Pokud se nepodaří vyřešit spor smírně, vydá finanční arbitr rozhodnutí, které může strana sporu, která s ním nebude souhlasit, napadnout u soudu. Rozhodnutí finančního arbitra, kterým by neodůvodněně upřednostnil některou stranu sporu, by soud musel zrušit a velmi pravděpodobně neúspěšné straně sporu uložil náhradu nákladů soudního řízení.

Finanční arbitr je povinen podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhodovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů

a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se tam, kde je to možné, opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“). Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, rozhodnutí finančního arbitra jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

Předmětem sporu mezi Navrhovatelem a Institucí je tedy posouzení, zda

- a) Instituce byla oprávněna odmítnout provést obchod, resp. odložit provedení platebního příkazu k Odchozí sporné platební transakci;
- b) Instituce od Rámcové smlouvy platně odstoupila;
- c) Navrhovatel v souvislosti s jednáním Instituce podle a) a b) vznikl nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 1.789.975 Kč ode dne 2. 3. 2016 do dne 31. 5. 2016, kurzové ztráty ve výši 7.249,26 Kč a ušlého úroku z této částky ode dne 31. 5. 2016 do dne zaplacení a náhrady nemajetkové újmy ve výši 434.312 Kč.

10.1 Skutková zjištění

Finanční arbitr na základě tvrzení stran sporu a shromážděných podkladů vychází z následujících zjištění:

- a) Instituce a Navrhovatel uzavřeli Rámcovou smlouvu; to vyplývá z Rámcové smlouvy a shodného tvrzení stran sporu;
- b) Instituce zřídila Navrhovateli Běžný účet v EUR; to vyplývá z Potvrzení o zřízení účtu (Běžného účtu v EUR – pozn. finančního arbitra) ze dne 31. 1. 2016 a Rychlého přehledu;
- c) dne 29. 1. 2016 Instituce vyzvala Navrhovatele v telefonním hovoru v rámci kontroly klienta k součinnosti: Zaměstnanec Instituce: *„Já Vám tedy volám z toho důvodu ohledně toho e-mailu a ještě tady ohledně té transakce potřebujeme vědět účel té příchozí transakce ze Švýcarska, jenom ještě účel toho převodu následně té částky 20% do Izraele. Tuto informaci vlastně požadujeme ohledně zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosu z trestné činnosti a financování terorismu. Mohl byste nám popřípadě říct více informací nebo máte k tomu případně nějakou smlouvu.“* Navrhovatel: *„Smlouvu, mám smlouvu, ano s nějakým izraelským advokátem, kterej našel nějakou pojistku válečnou. Stačí to takhle?“* Zaměstnanec Instituce: *„Mohl byste nám to popřípadě poslat na naši e-mailovou adresu nebo popřípadě naskenovat nějaký ten dokument, abychom to měli podložené?“* Navrhovatel: *„Jako můžu to udělat, ale Vás bych požádal, jestli mě o to můžete požádat písemně. To znamená s odkazem na ten předpis a tak dále, protože si nemyslím že by ten advokát chtěl, aby jsem tu smlouvu dál zveřejňoval, kterou s ním mám. Jako je to legální, to znamená, on zprostředkovává vydání té částky, nebo toho co na tom účtu zbylo po těch 70 letech. Jestli rozumíte, tak on to zprostředkovává, dostane za to 20% podle té smlouvy, ale nemyslím si, že by chtěl, aby jsem tu smlouvu*

šířil. Já nevím, jestli Vám to takhle stačí ústně, nebo jestli trváte na tom, pokud trváte na tom, že dostanete nějaké dokumenty, tak prosím písemně. Já to musím probrat s ním.“; to vyplývá z Hovoru z 29. 1. 2016 v čase 0:55 až 2:28;

- d) dne 29. 1. 2016 v 13:03 hod. Instituce vyzvala Navrhovatele v rámci kontroly klienta k součinnosti: „Vážený pane ■, v návaznosti na telefonickou dohodu si Vás dovolujeme požádat o zaslání smlouvy s advokátem z Izraele.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 29. 1. 2016, 13:03 hod.;
- e) dne 30. 1. 2016 v 14:27 hod. Navrhovatel Instituci sdělil: „K vaší žádosti o zaslání smlouvy s advokátem při vší zdvořilosti sděluji: Smlouvu s advokátem považují obě strany za důvěrnou. Mohu Vám však sdělit, že platba na můj nový USD účet by měla přijít od Zurich Insurance Company Ltd. Odchozí platba z mého USD účtu, by měla být provedena ve prospěch: Union Bank of Israel (Bank Igud), ■, Iban code: ■ Branch number ■ Account ■, Account holder: ■. Pokud by tyto informace nebyly dostačující, a mělo by se jednat o mou povinnost podle českého zákona nebo mezinárodní smlouvy, pošlete mi prosím odkaz na anglický text předpisu.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 30. 1. 2016, 14:27 hod.;
- f) dne 15. 2. 2016 v 16:31 hod. Instituce Navrhovateli sdělila: „Vážený pane ■, po konzultaci s kompetentním oddělením bychom Vás rádi požádali o dodání kopie smlouvy, požadujeme ji v souladu se zákonem č. 253/2008 Sb.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 15. 2. 2016, 16:31 hod.;
- g) dne 15. 2. 2016 v 21:02 hod. Navrhovatel sdělil Instituci: „Vážený pane ■, Děkuji Vám za zprávu s anglickým textem Act No. ■ Coll., June 5, 2008. Podíval jsem se do českého textu zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu ze dne 5. června 2008, ve znění zákona č. 166/2015 Sb., účinnost od 01. 10. 2015. Domnívám se, že jako nepodnikající fyzická osoba nejsem povinnou osobou ve smyslu §2 zákona. Pokud se mýlím, nechám se poučit. Sdělil jsem Vám (nad rámec svých povinností) osobu budoucího plátce Zurich Insurance Company Ltd., který by měl provést transakci na můj EUR účet. Sdělil jsem Vám (nad rámec svých povinností) také osobu, které se případně v budoucnu bude týkat odchozí platba. Equa bank a.s. má možnost zjistit příchozí transakci na můj EUR účet i odchozí transakci ze stejného účtu. Postup povinné osoby při zjištění podezřelého obchodu je upraven §18 zákona. V odůvodněných případech postupuje povinná osoba podle §20 zákona. V případě nedůvodného odkladu splnění příkazu klienta, však povinná osoba odpovídá za vzniklé škody.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 15. 2. 2016, 21:02 hod.;
- h) dne 16. 2. 2016 v 10:47 hod. Instituce Navrhovateli sdělila, že postupuje podle § 9 proti praní špinavých peněz, upozornila ho na své oprávnění odmítnout provést obchod ve smyslu § 15 téhož zákona a současně doplnila: „Věříme, že takovéto vysvětlení pro Vás bude dostačující a požadovanou dokumentaci nám poskytnete, aby příslušné oddělení mohlo dle výše uvedeného provést povinnou kontrolu. Děkujeme za pochopení a Vaši spolupráci.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 16. 2. 2016, 10:47 hod.;
- i) dne 16. 2. 2016 v 15:48 hod. Navrhovatel Instituci sdělil: „V odezvu na připojenou emailovou komunikaci přijměte prosím toto mé prohlášení: 1. Předmětná věc očekávaných=budoucích transakcí přes účet zřízený u Equa bank a.s., se týká aktiv, která po sobě zanechali mí příbuzní jako oběti holocaustu. 2. Postup bankovních domů a pojišťoven ve věcech náhrad se řídí pravidly instituce The International Commission on Holocaust Era Insurance Claims (ICHEIC). 3. Podle nedávného rozhodnutí Zurich Insurance Company Ltd., je dalšími beneficienty více než 15 fyzických osob, vesměs

zahraničních subjektů. 4. Smlouvou s advokátem z Izraele, jsme se všichni zavázali k poskytnutí odměny za zprostředkování celé věci z plnění došlého na naše účty. 5. Na účtu EUR běžný, který Equa bank a.s. pro tento účel k mému požadavku založila, je dosud nulový zůstatek, stejně jako na účtu USD běžný. 6. Z připojených vyjádření pracovníků Equa bank a.s. není zřejmé, zda z legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu podezírají: A) původní vlastníky aktiv zavražděných nacisty, nebo B) bankovní domy a pojišťovny u kterých má příbuzní svá aktiva před smrtí zanechali, nebo C) současnou Zurich Insurance Company Ltd., která naše pohledávky miní vypořádat, nebo D) svého klienta, jako budoucího příjemce části aktiv, nebo E) advokáta, kterému podle uzavřené smlouvy náleží odměna za zprostředkování věci. 7. Z uvedeného je zřejmé, že se mohu vyjádřit pouze k možnosti ad D), a to takto: Jako starobní důchodce nar. v 1946, používám své peněžní prostředky k úhradě vlastních potřeb s výjimkou peněžních darů, které jsem opakovaně poskytl a) neziskové organizaci ■ a také b) ■, mezinárodní humanitární organizaci, která poskytuje odbornou zdravotnickou pomoc lidem v ohrožení a v případě krizí – u obou jmenovaných lze ověřit dotazem. 8. Nejsm schopen prokázat, že jmenované „humanitární organizace“ nefinancují z mých prostředků mezinárodní terorismus. 9. Sdělte mi, zda máte i nadále pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem, nebo toto mé prohlášení přijímáte jako pravdivé. 10. V případě přetrvávajících pochybností, požádejte prosím o výklad uplatnění zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu dozorové orgány bank, kterými jsou zejména Česká národní banka a Ministerstvo financí České republiky.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 16. 2. 2016, 15:48 hod.;

- j) dne 16. 2. 2016 Instituce zaúčtovala ve prospěch Běžného účtu v EUR Navrhovatele Příchozí spornou platební transakci („Reference: ■, Typ transakce: Příchozí Europlatba, Název protiúctu: 1/■, Číslo protiúctu: ■, Detail: ■, Částka v EUR: 13 942,26“); to vyplývá z výpisu z Běžného účtu v EUR za měsíc únor 2016;
- k) dne 17. 2. 2016 v 16:22:46 hod. Navrhovatel zadal platební příkaz k Odchozí sporné platební transakci se splatností dne 18. 2. 2016; to vyplývá z Výpisu o zadání Odchozí sporné platební transakce;
- l) dne 18. 2. 2016 v 12:41 hod. Instituce Navrhovateli sdělila: „V první řadě bych Vás chtěl ujistit, že naše banka nemá dosud důvod pochybovat o pravosti Vámi uvedených informací. Dle dříve zasláných výňatků ze zákona č. 253/2008 Sb. Vás však před zpracováním odchozí zahraniční platby ze dne 18.2.2016 žádám o doložení smluvní dokumentace či jiného dokladu týkajícího se této transakce, abychom mohli na základě doložených skutečností zaujmout jednoznačné stanovisko. Bez předložení požadovaných dokumentů nebude možné platbu odeslat. Zároveň Vás tímto opětovně žádám o zaslání podkladů k již připsané příchozí zahraniční platbě. Dokumenty nám můžete zaslat v elektronické podobě v příloze e-mailové zprávy. Děkuji za pochopení a Vaši spolupráci.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 18. 2. 2016, 12:41 hod.;
- m) dne 18. 2. 2016 Instituce zaúčtovala k tíži Běžného účtu v EUR Navrhovatele Odchozí spornou přeshraniční platební transakci („Reference: ■, Typ transakce: Odchozí zahraniční platba, Název protiúctu: ■, Číslo protiúctu: ■, Detail: ■, Částka v EUR: -2 788,45“) a poplatek ve výši 11,06 eur; to vyplývá z výpisu z Běžného účtu v EUR za měsíc únor 2016;
- n) dne 23. 2. 2016 v 15:08 hod. oznámila Instituce Dožádané osobě podezřelý obchod; to vyplývá z Oznámení podezřelého obchodu;

- o) z textu Oznámení podezřelého obchodu potom vyplývá: „Dobrý den, V souladu s požadavky zákona 253/2008 Sb. Vám sdělujeme následující informace: Výše uvedená osoba je klientem Equa bank a.s. od 31/05/2013 a od stejného data majitelem BÚ v CZK číslo ■ s aktuálním zůstatkem CZK 39.190,30 a spořicího účtu číslo ■ s aktuálním zůstatkem CZK 1.448.385,02. Dne 28/01/2016 se výše uvedený klient obrátil na Klientské centrum s dotazem, který se týkal jeho plánované transakční aktivity – konkrétně se dotazoval na podmínky vedení účtů v EUR a USD u příchozí transakce ve výši USD 15.139,60 ze Švýcarska s následným převodem části této částky do Izraele. Vzhledem k tomu, že v rámci kontroly klienta provedené na začátku smluvního vztahu uvedl klient jako zdroj peněžních prostředků příjem ze starobního důchodu a předpokládaný objem prostředků uvedl CZK 500.000, vyhodnotili jsme výši transakcí včetně involvovaných jurisdikcí za potenciálně podezřelé a požádali jsme klienta o součinnost dle § 9 spočívající v dodání podkladů (smlouvu nebo fakturu) k příchozí transakci ze Švýcarska ze dne 16/02/2016 číslo účtu ■, název účtu ZURICH Insurance Company Ltd. Klient součinnost bance v tomto rozsahu opakovaně odmítá poskytnout, pouze sdělil, že se jedná o důvěrnou smlouvu mezi ním a jeho advokátem a předmětem transakce je dědictví po příbuzných – obětech holokaustu. Dne 18/02/2016 klient zadal odchozí zahraniční platbu ve výši EUR 2.788,45 ve prospěch izraelského subjektu ■ s následujícím platebními instrukcemi - Union Bank of Israel (Bank Igud), ■ code: ■, Iban code: ■ Account ■. Platbu EUR 2.788,45 jsme dosud nezpracovali, protože klient odmítá poskytnout požadovanou součinnost. Vzhledem k těmto okolnostem vyhodnocujeme klientovo chování a transakční aktivitu jako podezřelé. V příloze zasíláme výpis z účtů.“;
- p) dne 24. 2. 2016 v 10:51 hod. Instituce v rámci kontroly klienta opakovaně vyzvala Navrhovatele k součinnosti: „Závěrem si Vás dovoluujeme znovu požádat o předložení příslušných dokladů. Děkujeme za pochopení.“; to vyplývá z E-mailu ze dne 24. 2. 2016, 10:51 hod.;
- q) dne 25. 2. 2016 Dožádaná osoba telefonicky vyrozuměla Instituci o výsledku šetření podezřelého obchodu s tím, že „podezřelá finanční transakce je s největší pravděpodobností v pořádku“; to vyplývá z vyjádření Dožádané osoby;
- r) dne 1. 3. 2016 v 15:02:21 Instituce provedla Odchozí spornou platební transakci se splatností dne 2. 3. 2016; to vyplývá z Výpisu o provedení Odchozí sporné platební transakce;
- s) dne 2. 3. 2016 odstoupila Instituce od Rámcové smlouvy; to vyplývá z Odstoupení od Rámcové smlouvy;
- t) z textu Odstoupení od Rámcové smlouvy potom vyplývá: „Vážený kliente, z důvodu podstatného porušení č. 2.2.3. ve spojení s čl. 17.2. (i) Všeobecných obchodních podmínek Equa bank a.s., (dále jen „VOP“), tímto Equa bank a.s. (dále jen „Banka“) odstupuje od Rámcové smlouvy o bankovních a platebních službách Equa bank uzavřené dne 30.05.2013 s číslem ■ (dále jen „Smlouva“). Dovolujeme si Vás upozornit, že Vaše platební karta byla zablokována. Odstoupení od Smlouvy nabývá účinnosti dnem jejího doručení na Vámi uvedenou adresu, a to způsobem uvedeným ve VOP. Nabytím účinnosti odstoupení rovněž zaniká Váš nárok na využívání bankovních a platebních služeb Banky včetně účtu a jakýchkoliv dalších služeb s ním spojených. V případě, že po nabytí účinnosti tohoto odstoupení budou na Vašem účtu peněžní prostředky a Banka do té doby neobdrží informaci o tom, na jaký účet si přejete peněžní prostředky převést, budou peněžní prostředky vedeny na vnitřním účtu Banky, kde již nebudou úročeny, a to až do obdržení Vaší instrukce zaslané poštou.“;

- u) dne 4. 3. 2016 Instituce neprovedla platební transakci Navrhovatele, převod peněžních prostředků ve výši 1 Kč, z Běžného účtu v CZK na Spořicí účet v CZK;
- v) dne 4. 3. 2016 obdržel Navrhovatel prostřednictvím provozovatele poštovních služeb zásilku obsahující Odstoupení od Rámcové smlouvy, neboť to Navrhovatel sám tvrdí v E-mailu ze dne 4. 3. 2016, 20:59 hod.;
- w) dne 7. 3. 2016 vyzvala Instituce Navrhovatele v telefonním hovoru ke sdělení čísla účtu u jiného poskytovatele platebních služeb: Zaměstnanec Instituce: *„My Vám voláme z toho důvodu, že nás zajímá, kam byste si přál mít zaslány ty finanční prostředky, které Vám zůstaly na Vašem běžném účtu. Máte nějaké jiné číslo účtu, kam bychom Vám to mohli přeposlat?“* Navrhovatel: *„S ohledem na to, že... Já mám korunový účet u jiné banky, nemám tam účet v cizí měně, nemám euro účet. Na dolarovém účtu nic nemám, takže o ten ani tak nejde. Takhle, prosím Vás pěkně, napište mi to do mailu tadyhlcntu Vaši nabídku.“*; to vyplývá z Hovoru z 7. 3. 2016, 14:07:21 hod. v čase 0:27 až 1:10;
- x) dne 7. 3. 2016 opakovaně vyzvala Instituce Navrhovatele v telefonním hovoru ke sdělení čísla účtu u jiného poskytovatele platebních služeb: Zaměstnanec Instituce: *„Já vám volám ohledně účtu, na který byste chtěl zaslat tedy ty peníze, které u nás máte v tuhle chvíli v zůstatku. Byl byste ochoten nadiktovat mi číslo toho účtu, kam byste chtěl ty peníze zaslat?“* Navrhovatel: *„Ne, ale já si... Promiňte, já vím, že tento hovor je nahráván. Já jsem asi před 3 hodinami mluvil s vaším kolegou ze stejného klientského centra a tomu jsem sdělil, že to jistě nemyslí vážně vaše banka. Proto taky se snažím zjistit, kdo vás tím pověřil? Kdo měl ten úžasnej nápad, že já vám budu do telefonu, nezabezpečeného, dávat nějaký svoje čísla účtu, to zaprvé. A co je ještě mnohem důležitější, že já chci nakládat po vlastní vůli, po vlastní vůli se svým majetkem. A nikoliv pod tlakem banky, rozumíte mi?“* Zaměstnanec Instituce: *„Já jsem Vám teď říkala, že pokud máte zájem spolupracovat, tak mi můžete říci, nebo nám zaslat na e-mail, nebo do pošty účet, na který chcete zůstatek z vašeho bankovního účtu zaslat. Pokud o to zájem nemáte, my se podle toho samozřejmě zařídíme.“* Navrhovatel: *„Já mám zájem o to, abyste mi obnovili ty služby, který jste mi bezdůvodně zrušili.“*; to vyplývá z Hovoru z 7. 3. 2016, 18:00:25 hod. v čase 2:38 až 3:37 a v čase 8:45 až 9:09;
- y) dne 8. 3. 2016 v 13:16 hod. Instituce Navrhovateli sdělila: *„Jelikož jste operátorům našeho Klientského centra opakovaně odmítl poskytnout číslo účtu pro zaslání zůstatku z Vašich účtů rušených na základě Odstoupení od Rámcové smlouvy o poskytování bankovních a platebních služeb Equa bank a.s. ze dne 2.3.2016, chtěl bych Vás také touto cestou upozornit, že Vaše finanční prostředky jsou v tuto chvíli vedeny na vnitřním účtu banky. Opětovně Vás žádáme o uvedení čísla účtu, na který můžeme Vaše finance odeslat.“*; to vyplývá z E-mailu ze dne 8. 3. 2016, 13:16 hod.;
- z) dne 8. 3. 2016 v 16:32 hod. Navrhovatel Instituci sdělil: *„Telefonáty různých pracovníků klientského centra ohledně „sdělení čísla mého účtu u jiné banky“ jsem skutečně odmítl.“*; to vyplývá z E-mailu ze dne 8. 3. 2016, 16:32 hod.;
- aa) dne 27. 5. 2016 podal Navrhovatel na pobočce Instituce žádost o převod zůstatku peněžních prostředků na Účtech na účet č. ■■■; to vyplývá z Žádosti o převod zůstatku;
- bb) dne 31. 5. 2016 Instituce vyplatila Navrhovateli dne 31. 5. 2016 na účet č. ■■■ vedený společností Raiffeisenbank a.s. částku 1.789.975,53 Kč;
- cc) dne 28. 4. 2017 v 7:03 hod. Instituce vyplatila Navrhovateli částku 33.464 Kč s poznámkou: úhrada úroku z prodlení, řízení ■■■, neboť to Navrhovatel sám tvrdí.

10.2 Rozhodná právní úprava

Právní vztah založený mezi Navrhovatelem a Institucí Rámcovou smlouvou se řídí zákonem o platebním styku.

Na právní vztah založený Rámcovou smlouvou se použijí také ustanovení občanského zákoníku jako obecného předpisu soukromého práva, jak stanoví ustanovení § 9 odst. 2 věty první občanského zákoníku. Pokud tedy zákon o platebním styku určitou otázku neupravuje, použije se občanský zákoník jako obecný právní předpis; zákon o platebním styku je ve vztahu k občanskému zákoníku zákonem speciálním.

10.3 Rozhodná smluvní úprava

10.3.1 Smluvní úprava ke dni uzavření Rámcové smlouvy

Pokud jde o rozhodnou smluvní úpravu, právní vztah Navrhovatele s Institucí se řídí Rámcovou smlouvou.

Podle odstavce 6.1.1. Rámcové smlouvy „*[k]lient podpisem této Smlouvy výslovně prohlašuje, že: (a) mu před jejím podpisem byly Bankou poskytnuty (i) VOP (Všeobecné obchodní podmínky – pozn. finančního arbitra) a POP (produktové obchodní podmínky – pozn. finančního arbitra) pro jednotlivé BS, [...]; (b) se s výše uvedenými dokumenty seznámil a dostatečně jim porozuměl; [...]*“.

Instituce za obchodní podmínky, které poskytla Navrhovateli ke dni uzavření Rámcové smlouvy označuje Všeobecné obchodní podmínky Equa bank a.s. účinné ode dne 1. 1. 2013 (dále jen „Všeobecné podmínky z 1. 1. 2013“), Podmínky platebního styku účinné ode dne 1. 1. 2013 (dále jen „Podmínky platebního styku z 1. 1. 2013“), Produktové podmínky pro běžné účty, termínované vklady a debetní karty Equa bank a.s. (fyzické osoby) účinné ode dne 1. 1. 2013 (dále jen „Podmínky pro běžné účty, vklady a karty z 1. 1. 2013“) a Produktové podmínky pro spořicí účty účinné ode dne 1. 12. 2012 (dále jen „Podmínky pro spořicí účty z 1. 12. 2012“).

Odstavec 6.1.1. Rámcové smlouvy s nadpisy „Prohlášení klienta/Poskytnutí informací“ není nečitelný, ani jeho grafická úprava (zvýraznění nadpisů odstavce, členění odstavce odrážkami s číslováním) a umístění v textu Rámcové smlouvy (na straně s podpisem) nemohly Navrhovateli ztížit nebo znemožnit seznámit se s jeho obsahem. Pokud jde o vlastní obsah odstavce 6.1.1. Rámcové smlouvy, doložka určitým a srozumitelným způsobem vyjadřuje doslovný projev vůle Navrhovatele, že „*[k]lient podpisem této Smlouvy výslovně prohlašuje, že: (a) mu před jejím podpisem byly Bankou poskytnuty (i) VOP [...]; (b) se s výše uvedenými dokumenty seznámil a dostatečně jim porozuměl; [...]*“.

Nejedná se ani o ustanovení, jehož obsah by mohl být pro průměrného spotřebitele překvapivým, neboť u Rámcové smlouvy jako smlouvy o účtu podle § 2662 a násl. občanského zákoníku a jako rámcové smlouvy o platebních službách ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku průměrný spotřebitel může odkaz na obchodní podmínky očekávat.

Zvlášť tak platí v tomto případě, kdy je Rámcová smlouva vyhotovena na pouhých dvou stranách; vzhledem k rozsahu Rámcové smlouvy se Navrhovatel nepochybně měl a mohl před podpisem Rámcové smlouvy s jejím obsahem důkladně seznámit.

Navrhovatel ničím své tvrzení, že Všeobecné podmínky z 1. 1. 2013 neobdržel, nedokládá.

Právní vztah Navrhovatele s Institucí se tak řídí od jeho vzniku nejen samotnou Rámcovou smlouvou, ale také Všeobecnými podmínkami z 1. 1. 2013.

Nedílnou součástí Rámcové smlouvy jsou také Podmínky platebního styku z 1. 1. 2013, Podmínky pro běžné účty, vklady a karty z 1. 1. 2013 a Podmínky pro spořicí účty z 1. 12. 2012.

10.3.2 Změny Rámcové smlouvy, resp. obchodních podmínek

Instituce předložila finančnímu arbitrovi obsah zprávy, kterou zaslala Navrhovateli dne 30. 10. 2015 v 18:39:40 hod. jako zprávu elektronické pošty na ■ a ve které navrhla Navrhovateli změnu Rámcové smlouvy, pokud jde o všeobecné obchodní podmínky, produktové podmínky pro spořicí účty a podmínky platebního styku.

Zpráva obsahuje odkaz

- a) <https://www.equabank.cz/download/768-vop-retail-01012016.pdf>, kde se nachází soubor ve formátu pdf obsahující Všeobecné obchodní podmínky Equa bank a.s účinné ode dne 1. 1. 2016; z vlastností souboru vyplývá, že soubor byl vytvořen dne 7. 12. 2015, 18:29:35 hod. a změněn dne 11. 12. 2015, 12:42:49 hod.;
- b) <https://www.equabank.cz/files/doc/767-produktove-podminky-pro-sporici-ucty-01012016.pdf>, kde se nachází soubor ve formátu pdf obsahující Produktové podmínky pro spořicí účty účinné ode dne 1. 1. 2016; z vlastností souboru vyplývá, že soubor byl vytvořen dne 22. 10. 2015, 8:14:09 hod.;
- c) <https://www.equabank.cz/files/doc/766-podminky-platebniho-styku-01012016.pdf>, kde se nachází soubor ve formátu pdf obsahující Podmínky platebního styku účinné ode dne 1. 1. 2016; z vlastností souboru vyplývá, že soubor byl vytvořen dne 22. 10. 2015, 8:18:07 hod.

Pokud jde relevantní právní úpravu změny rámcové smlouvy o platebních službách, podle § 94 odst. 1 zákona o platebním styku „*[n]avrhuje-li poskytovatel uživateli změnu rámcové smlouvy, musí tak učinit na trvalém nosiči dat způsobem uvedeným v § 80 odst. 1 nejpozději 2 měsíce přede dnem, kdy má podle návrhu změna rámcové smlouvy nabýt účinnosti.*“ Podle § 80 odst. 1 zákona o platebním styku „*[t]yto informace musí být uživateli poskytnuty určité a srozumitelně v úředním jazyce státu, v němž je platební služba nabízena, nebo v jazyce, na kterém se strany dohodnou.*“ Trvalým nosičem dat je podle § 1 odst. 3 písm. i) zákona o platebním styku „*[j]akýkoli předmět, který umožňuje uživateli uchování informací určených jemu osobně tak, aby mohly být využívány po dobu přiměřenou účelu těchto informací, a který umožňuje reprodukci těchto informací v nezměněné podobě.*“ Podle § 94 odst. 3 zákona o platebním styku „*[b]ylo-li to dohodnuto, platí, že uživatel návrh na změnu rámcové smlouvy přijal, jestliže a) poskytovatel navrhl změnu rámcové smlouvy nejpozději 2 měsíce přede dnem, kdy má změna nabýt účinnosti, b) uživatel návrh na změnu rámcové smlouvy neodmítl, c) poskytovatel v návrhu na změnu rámcové smlouvy uživatele o tomto důsledku informoval, d) poskytovatel v návrhu na změnu rámcové smlouvy informoval uživatele o jeho právu vypovědět rámcovou smlouvu podle odstavce 4.*“ Podle § 94 odst. 4 zákona o platebním styku „*[j]estliže uživatel návrh na změnu rámcové smlouvy v případě uvedeném v odstavci 3 odmítne, má právo rámcovou smlouvu přede dnem, kdy má změna nabýt účinnosti, bezúplatně a s okamžitou účinností vypovědět.*“

Všeobecné obchodní podmínky z 1. 1. 2013 ve svém čl. 1.1.3. „Úvodní ustanovení, Rozsah platnosti a změny všeobecných obchodních podmínek“ stanoví, že „*[k]aždou změnu VOP oznámí Banka Klientovi nejpozději dva měsíce před dnem, kdy má tato změna nabýt účinnosti,*

a to písemně nebo emailem a prostřednictvím služby Přímého bankovníctví. Pokud Klient změnu neodmítne do dne její účinnosti, platí, že se změnou souhlasí. Na tento důsledek Banka Klienta v oznámení o změně VOP zvláště upozorní.“

Instituce ve vztahu ke Všeobecným podmínkám Equa bank a.s. účinným ode dne 1. 1. 2016 neprokázala, že by její webová stránka zaručovala neměnnost obsahu, resp. že by Instituce učinila návrh změn všeobecných obchodních podmínek na trvalém nosiči dat, když soubor ve formátu pdf obsahující Všeobecné obchodní podmínky Equa bank a.s. z 1. 1. 2016, který je pod výše citovaným odkazem ke stažení, byl vytvořen dne 7. 12. 2015, 18:29:35 hod., tedy po dni, kdy Instituce zaslala zprávu s návrhem změn Navrhovateli, jak vyplývá z nabídky Soubor – Vlastnosti.

V Podmínkách platebního styku z 1. 1. 2013, v Produktových podmínkách pro běžné účty, termínované vklady a debetní karty Equa bank a.s. (fyzické osoby) z 1. 1. 2013 a v Produktových podmínkách pro spořicí účty z 1. 12. 2012 si Instituce s Navrhovatelem nesjednala způsob jejich změn, resp. si nesjednala nevyvratitelnou domněnku přijetí návrhu ve smyslu § 94 odst. 3 zákona o platebním styku. Protože finanční arbitr nezjistil, že by Navrhovatel návrh změn podmínek platebního styku a produktových podmínek pro spořicí účty a přijal, nemohly se stát součástí Rámcové smlouvy.

Nedílnou součástí Rámcové smlouvy, resp. jednotlivých smluv o běžném a spořicím účtu, ke dni provedení Příchozí sporné platební transakce, ke dni provedení Odchozí sporné platební transakce i ke dni odstoupení od Rámcové smlouvy jsou Všeobecné podmínky z 1. 1. 2013, Podmínky platebního styku z 1. 1. 2013, Podmínky pro běžné účty, vklady a karty z 1. 1. 2013 a Podmínky pro spořicí účty z 1. 12. 2012.

10.4 Odchozí sporná platební transakce

Podle § 108 odst. 1 zákona o platebním styku platí, že „*[p]oskytovatel provede platební transakci ve lhůtách dohodnutých s uživatelem v souladu s ustanoveními tohoto oddílu, nestanoví-li jiný právní předpis možnost lhůtu prodloužit.“*

Zákon o platebním styku předpokládá, že v určitém případě může být lhůta pro provedení platební transakce prodloužena. Určitě se nejedná o jakékoli a ze strany poskytovatele platebních služeb svévolné prodloužení lhůty, ale jde o případy, které předvídá jiný právní předpis. Tímto jiným právním předpisem je v tomto případě zákon proti praní špinavých peněz, který upravuje mimo jiné některá práva a povinnosti fyzických a právnických osob při uplatňování opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

Podle důvodové zprávy k zákonu proti praní špinavých peněz „*[p]ovinné osoby by měly mít povinnost i možnost podrobněji zkoumat jednotlivé obchody klienta, aby tak dokázaly lépe rozlišit podezřelé obchody. Za tím účelem musí být oprávněny od klienta požadovat konkrétní informace o obchodech a původu zdrojů.“* Zákon proti praní špinavých peněz stanoví bankám celou řadu povinností a jejich porušení trestá přísnými sankcemi.

Ustanovení § 2 zákona proti praní špinavých peněz obsahuje výčet povinných osob, tj. podnikatelských subjektů, které vstupují do smluvních vztahů nebo jinak jednají s jinými osobami, jestliže předmětem těchto smluvních vztahů nebo jednání je nakládání s majetkem jiné osoby nebo poskytování služeb (poskytnutí služby).

Povinnou osobou je v tomto případě Instituce jako banka [§ 2 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona proti praní špinavých peněz], jinou osobou je v tomto případě Navrhovatel (zákon proti praní špinavých peněz potom tuto jinou osobu označuje jako klienta).

Instituce a Navrhovatel spolu uzavřeli Rámcovou smlouvu (resp. jednotlivé smlouvy o běžném a spořicímu účtu), předmětem Rámcové smlouvy je potom provádění platebních transakcí, resp. poskytování platebních služeb.

To znamená, že zákon proti praní špinavých peněz se uplatní i ve smluvním vztahu Instituce a Navrhovatele, pokud jde o Účty, které Instituce pro Navrhovatele vedla, a pokud jde o platební transakce, které na těchto Účtech probíhaly.

Pokud Navrhovatel „v rámci kontroly klienta provedené na začátku smluvního vztahu uvedl klient jako zdroj peněžních prostředků příjem ze starobního důchodu a předpokládaný objem prostředků uvedl CZK 500.000“, jak vyplývá z Oznámení podezřelého obchodu, pokud současně Navrhovatel požádal Instituci o zřízení a vedení Běžného účtu v EUR pro účely uskutečnění Příchozí sporné platební transakce a Odchozí sporné platební transakce, a pokud Navrhovatel současně zamýšlel bezprostředně po uskutečnění Příchozí sporné platební transakce provést Odchozí spornou platební transakci, která je navíc platební transakcí mimoevropskou, potom byla Instituce povinna transakční aktivitu Navrhovatele na Běžném účtu v EUR posoudit podle § 6 odst. 1 písm. e) zákona proti praní špinavých peněz, tedy zda se nejedná o podezřelý obchod, protože „obchod uskutečněný za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo podezření, že v obchodu užitě prostředky jsou určeny k financování terorismu, anebo jiná skutečnost, která by mohla takovému podezření nasvědčovat, a to pokud například prostředky, s nimiž klient nakládá, zjevně neodpovídají povaze nebo rozsahu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům“.

Podmínkou, aby poskytovatel platebních služeb vyhodnotil platební transakci (platební transakce) jako podezřelý obchod, není protiprávní jednání uživatele platebních služeb, jak předpokládá Navrhovatel. Poskytovatel platebních služeb musí transakční aktivitu na účtu vyhodnotit jako podezřelý obchod i v případě, že tato aktivita vybočuje z obvyklého chování uživatele platebních služeb.

Pro kontrolu klienta podle § 9 odst. 1 věty první zákona proti praní špinavých peněz platí, že „[p]ovinná osoba před uskutečněním jednotlivého obchodu v hodnotě 15 000 EUR nebo vyšší, obchodu, na který se vztahuje povinnost identifikace podle § 7 odst. 2 písm. a) až d), obchodu s politicky exponovanou osobou a dále v době trvání obchodního vztahu provádí také kontrolu klienta.“

Pro tento případ potom podle § 7 odst. 2 písm. a) zákona proti praní špinavých peněz platí, že „[b]ez ohledu na limit stanovený v odstavci 1 (1000 eur – pozn. finančního arbitra) identifikuje povinná osoba klienta rovněž vždy, pokud jde o podezřelý obchod“.

Protože tedy Instituce vyhodnotila sporné platební transakce na Běžném účtu v EUR jako podezřelý obchod, byla povinna podle § 9 odst. 1 věty první ve spojení s § 7 odst. 2 písm. a) zákona proti praní špinavých peněz provést kontrolu klienta.

Podle § 9 odst. 1 věty druhé a třetí téhož zákona „[k]lient poskytne povinné osobě informace, které jsou k provedení kontroly nezbytné, včetně předložení příslušných dokladů. Povinná osoba může pro účely tohoto zákona pořizovat kopie nebo výpisy z předložených dokladů a zpracovávat takto získané informace k naplnění účelu tohoto zákona.“

Podle § 9 odst. 2 zákona proti praní špinavých peněz potom „[k]ontrola klienta zahrnuje a) získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu, [...], c) získání informací potřebných pro provádění průběžného sledování obchodního vztahu

včetně přezkoumávání obchodů prováděných v průběhu daného vztahu za účelem zjištění, zda uskutečňované obchody jsou v souladu s tím, co povinná osoba ví o klientovi a jeho podnikatelském a rizikovém profilu, d) přezkoumávání zdrojů peněžních prostředků“.

Navrhovatel a Instituce si v čl. 6.1 Všeobecných obchodních podmínek z 1. 1. 2013 sjednali, že *„[k]dykoli o to Banka požádá, je Klient nebo jeho Zástupce před uzavřením Smlouvy s Bankou a dále pak za trvání Smlouvy, povinen prokázat svoji totožnost (jde-li o fyzickou osobu), popř. poskytnout další informace a doklady, a to podle požadavků Banky stanovených především v souladu se Zákonem proti praní špinavých peněz. Banka může především požadovat předložení platného průkazu totožnosti, ale též doložení původu a zdroje peněžních prostředků nebo doložení účelu a povahy zamýšlené nebo prováděné transakce.“*

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce postupovala v rozporu se zákonem proti praní špinavých peněz a Rámcovou smlouvou, resp. Všeobecnými obchodními podmínkami z 1. 1. 2013, když od Navrhovatele požadovala informace o účelu a zamýšlené povaze Příchozí sporné platební transakce a Odchozí sporné platební transakce a žádala po Navrhovateli předložení dokumentů, které by informace Navrhovatele dokládaly.

Protože Navrhovatel požadované dokumenty nepředložil, neposkytnul tím součinnost při kontrole klienta ve smyslu zákona proti praní špinavých peněz, čímž byly splněny předpoklady stanovené v § 15 odst. 1 zákona proti praní špinavých peněz a Instituce byla povinna odmítnout, resp. odložit provedení Odchozí sporné platební transakce, protože *„[p]ovinná osoba odmítne uskutečnění obchodu nebo navázání obchodního vztahu anebo ukončí obchodní vztah v případě, že je dána identifikační povinnost podle § 7 odst. 1 nebo 2 a a) klient 1. se odmítne podrobit identifikaci, 2. odmítne doložit plnou moc podle § 8 odst. 4, nebo 3. neposkytne potřebnou součinnost při kontrole podle § 9, b) z jiného důvodu nelze provést identifikaci anebo kontrolu klienta, nebo c) má-li osoba provádějící identifikaci nebo kontrolu pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem nebo o pravosti předložených dokladů.“*

Kromě toho, podle § 18 odst. 1 věty první zákona proti praní špinavých peněz *„[z]jistí-li povinná osoba v souvislosti se svou činností podezřelý obchod, oznámí to Ministerstvu financí (dále jen „ministerstvo“) bez zbytečného odkladu, nejpozději do 5 kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu“.*

Finanční arbitr nemůže posoudit postup Instituce, když Příchozí spornou platební transakci a Odchozí spornou platební transakci oznámila jako podezřelý obchod Dožádané osobě, jako protiprávní, protože odpovídal zákonu proti praní špinavých peněz v případě, že poskytovatel platebních služeb zjistí podezřelý obchod.

Protože však již 25. 2. 2016 Dožádaná osoba telefonicky vyrozuměla Instituci o výsledku šetření zahájeného na základě Oznámení podezřelého obchodu s tím, že *„podezřelá finanční transakce je s největší pravděpodobností v pořádku“*, nemohla již Instituce platební příkaz k Odchozí platební transakci po tomto dni odmítnout, resp. Odchozí spornou platební transakci neprovést. Vyrozumění Dožádané osoby je pro Instituci osvědčením, že pominuly důvody pro neuskutečnění obchodu, resp. pro odložení provedení platební transakce podle § 15 odst. 1 zákona proti praní špinavých peněz a Instituce má povinnost takovou platební transakci provést.

10.5 Odpovědnost za nesprávně provedenou platební transakci

Finanční arbitr zjistil, že Instituce neprovedla platební příkaz k Odchozí sporné platební transakci, jakmile obdržela vyrozumění Dožádané osoby o výsledku šetření zahájeného na základě Oznámení podezřelého obchodu, ale teprve dne 1.3.2016 se splatností dne 2.3.2016.

V případě, že poskytovatel neprovede platební transakci včas, vzniká mu odpovědnost za nesprávně provedenou platební transakci ve smyslu § 117 zákona o platebním styku.

V takovém případě může uživatel platebních služeb trvat na dodatečném provedení platební transakce, anebo může požadovat, aby poskytovatel splnil tzv. restituční povinnost (to znamená, aby uvedl účet do stavu, v jakém by byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo). Volbu mezi oběma alternativami má uživatel platebních služeb pouze do okamžiku, kdy poskytovatel platebních služeb platební transakci (i když opožděně) provede.

Protože Instituce v tomto případě provedla Odchozí spornou platební transakci dodatečně, nepřísluší již Navrhovateli, aby Instituce splnila tzv. restituční povinnost.

Pokud se poskytovatel platebních služeb dopustí nesprávně provedené platební transakce, podle § 120 odst. 2 zákona o platebním styku se může uživatel platebních služeb domáhat také náhrady škody nebo vrácení bezdůvodného obohacení. V tomto případě však Navrhovatel netvrdí, ani nedokládá, že by mu opožděným provedením Odchozí sporné platební transakce vznikla škoda nebo došlo k bezdůvodnému obohacení.

10.6 Odstoupení od Rámcové smlouvy

Zákon o platebním styku úpravu odstoupení od smlouvy o platebních službách neupravuje.

Podle § 2001 občanského zákoníku platí, že „[o]d smlouvy lze odstoupit, ujednají-li si to strany, nebo stanoví-li tak zákon“. Podle § 2005 věty první téhož zákona dále platí, že „[o]dstoupením od smlouvy zanikají v rozsahu jeho účinků práva a povinnosti stran“.

Strany sporu si ve Všeobecných obchodních podmínkách z 1. 1. 2013 sjednaly, že „[s]mlouva zaniká uplynutím doby, na kterou byla sjednána (pokud nebyla uzavřena na dobu neurčitou), dohodou mezi Bankou a Klientem, výpovědí nebo odstoupením, pokud ze Smlouvy nevyplývá jinak.“ (čl. 2.2.1.), že „[n]ení-li tato možnost výslovně ve Smlouvě vyloučena, je Banka oprávněna od Smlouvy odstoupit v případě, že nastane kterýkoli z uvedených Případů porušení.“ (čl. 2.2.3.), a že „[o]dstoupením od Smlouvy daná Smlouva zaniká, a to okamžikem doručení oznámení o odstoupení nebo v pozdější lhůtě stanovené v oznámení o odstoupení od Smlouvy. Nesplacené pohledávky související se Smlouvou se stávají splatnými první Obchodní den následující po doručení oznámení o odstoupení druhé smluvní straně.“ (čl. 2.2.6.). Dále, podle čl. 17.2. bodu (i) Všeobecných obchodních podmínek z 1. 1. 2013 „[o] Případ porušení se jedná, pokud byla v důsledku jednání Klienta a/nebo kteréhokoli člena Skupiny Klienta podstatně narušena vzájemná důvěra mezi Klientem a Bankou“.

Každá ze stran smlouvy o platebních službách vstupuje do smluvního vztahu ze smlouvy o platebních službách dobrovolně. Smluvní vztah ze smlouvy o platebních službách je vzájemným vztahem uživatele platebních služeb a poskytovatele platebních služeb a jako každý jiný smluvní vztah je založen na důvěře, to znamená, že každá smluvní strana má brát v úvahu oprávněné zájmy a legitimní očekávání druhé smluvní strany a v tomto duchu spolu spolupracovat a vycházet si vstříc; k principu důvěry se vyjádřil Ústavní soud ve svém nálezu

ze dne 6. 11. 2007, sp. zn. II.ÚS 3/06: „Uplatňování principu důvěry v úkony dalších osob při veškerém sociálním styku s nimi je základním předpokladem pro fungování komplexní společnosti (Luhmann, N.: *Vetrauen. Ein Mechanismus der Reduktion sozialer Komplexität. Stuttgart 1989, str. 1*). Důvěru je třeba pokládat za elementární kategorii sociálního života. Jednak vyjadřuje vnitřní postoj odrážející eticky odůvodněné představy a očekávání jednotlivých členů společnosti a z druhé strany je výrazem principu právní jistoty, který představuje jednu z fází materiálně, tj. hodnotově, chápaného právního státu, jehož ústavně normativní výraz je obsažen v čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR.“

V tomto případě se jedná o právní vztah mezi poskytovatelem platebních služeb (bankou) a uživatelem platebních služeb. Instrukce jako banka je nositelem veřejnoprávních povinností a jako poskytovatel platebních služeb má dbát na to, aby nebyla narušena důvěryhodnost platebního styku jako celek.

Pokud proto byla Instrukce povinná provést kontrolu klienta podle zákona proti praní špinavých peněz a v tomto smyslu opakovaně Navrhovatele vyzývala k součinnosti, která nebyla nepřiměřená, a pokud současně Navrhovatel tuto součinnost odmítal poskytnout, ačkoli mu Instrukce opakovaně svůj postup zdůvodňovala, nelze Instrukci vytýkat, že Instrukce vyhodnotila jednání Navrhovatele jako jednání, které „podstatně narušilo vzájemnou důvěru“.

Zákon proti praní špinavých peněz výslovně předpokládá, že povinná osoba (tedy v tomto případě Instrukce) ukončí smluvní vztah s klientem (v tomto případě s Navrhovatelem), když stanoví, že „[p]ovinná osoba [...] ukončí obchodní vztah v případě, že je dána identifikační povinnost podle § 7 odst. 1 nebo 2 a klient neposkytne potřebnou součinnost při kontrole podle § 9“.

Pokud tedy Instrukce odstoupila od Rámcové smlouvy podle čl. 2.2.3. a 17.2. bodu (i) Všeobecných obchodních podmínek z 1. 1. 2013, učinila tak oprávněně, neboť jednala na základě důvodu, který si s Navrhovatelem sjednala, a současně finanční arbitr nezjistil, že by Instrukce nemohla jednání Navrhovatele spočívající v neposkytnutí součinnosti při kontrole klienta ve smyslu zákona proti praní špinavých vyhodnotit jako „podstatné narušení vzájemné důvěry“.

10.7 Zaplacení úroků z prodlení

Podle § 2668 občanského zákoníku platí, že „[z]anikne-li závazek, vypořádá ten, kdo vede účet, bez zbytečného odkladu pohledávky a dluhy týkající se účtu, zejména provede převody peněžních prostředků z účtu skutečně prostřednictvím platebních prostředků a šeků použitých do dne zániku závazku, účet zruší a zůstatek peněžních prostředků vyplatí majiteli účtu“.

Strany sporu si pro případu zániku právního vztahu z Rámcové smlouvy sjednaly v čl. 2.2.7. větě první Všeobecných obchodních podmínek z 1. 1. 2013, že „[p]okud není dohodnuto jinak, jsou Banka a Klient bez zbytečného odkladu po ukončení smluvního vztahu povinni vzájemně vypořádat své závazky existující ke dni zániku Smlouvy, především uhradit veškeré dlužné částky, včetně nesplacené části úvěrů“.

Finanční arbitr dále z čl. 2.2.6. Všeobecných podmínek z 1. 1. 2013 zjistil, že „[o]dstoupením od Smlouvy Smlouva zaniká, a to okamžikem doručení oznámení o odstoupení nebo v pozdější lhůtě stanovené v oznámení o odstoupení od Smlouvy. Nesplacené pohledávky související se

Smlouvou se stávají splatnými první Obchodní den následující po doručení oznámení o odstoupení druhé smluvní straně“.

Protože Navrhovatel obdržel prostřednictvím provozovatele poštovních zásilku obsahující Odstoupení od Rámcové smlouvy služeb dne 4. 3. 2016 (pátek), byla Instituce povinna vyplatit Navrhovateli zůstatky peněžních prostředků na Účtech dne 7. 3. 2016 (pondělí), který je následujícím obchodním dnem po dni 4. 3. 2016.

Instituce byla proto povinna dne 7. 3. 2016 vyplatit Navrhovateli (za předpokladu, že by Instituce dne 4. 3. 2016 provedla platební transakci Navrhovatele, převod peněžních prostředků ve výši 1 Kč, z Běžného účtu v CZK na Spořicí účet v CZK, kterou Instituce neprovedla, ale byla povinna provést, protože ke dni 4. 3. 2016 právní vztah z Rámcové smlouvy trval)

- a) zůstatek peněžních prostředků na Běžném účtu v CZK, který by ke dni ukončení právního vztahu z Rámcové smlouvy činil 39.189,59 Kč;
- b) zůstatek peněžních prostředků na Spořicím účtu v CZK, který by činil 1.449.242,8 Kč;
- c) zůstatek peněžních prostředků na Běžném účtu v EUR ve výši 11.142,79 eur (resp. ve výši 301.523,90 Kč po přepočtu směnným kurzem České národní banky 27,06 platným ke dni 4. 3. 2016);

tj. celkovou částku 1.789.956,29 Kč.

Finanční arbitr nezjistil, že by si Navrhovatel a Instituce sjednali v Rámcové smlouvě místo plnění pro vyplacení zůstatku na Účtech; pro místo plnění se proto uplatní ustanovení § 1955 odst. 1 občanského zákoníku, podle kterého „*[p]eněžitý dluh plní dlužník v místě bydliště nebo sídla věřitele.*“ Instituce proto byla povinna vyplatit částku 1.789.956,29 Kč v místě bydliště Navrhovatele.

Pokud jde o úroky z prodlení, potom podle § 1968 občanského zákoníku „*[d]lužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Dlužník není za prodlení odpovědný, nemůže-li plnit v důsledku prodlení věřitele.*“ a podle § 1970 téhož zákona „*[p]o dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.*“

V tomto případě měl Navrhovatel (jako věřitel) pohledávku za Institucí (jako dlužníkem) ve výši zůstatků peněžních prostředků na Účtech, jak potvrzuje i ustálená judikatura Nejvyššího soudu (např. rozsudek ze dne 31. 8. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1622/2009, ve kterém Nejvyšší soud konstatoval, že „*peněžní prostředky uložené na běžném účtu vedeném bankou na základě smlouvy o běžném účtu nejsou ve vlastnictví majitele účtu ani jiné osoby, jejíž peněžní prostředky případně byly vloženy či poukázány na účet, nýbrž v majetku banky a oprávnění (nároky) majitele účtu, spočívající - obecně vzato – v tom, aby podle jeho příkazu nebo příkazu jiných k tomu oprávněných osob byly z peněžních prostředků na účtu uskutečněny výplaty nebo platby, představuje pouze "pohledávku" z účtu peněžního ústavu*“).

Protože Instituce vyplatila částku 1.789.956,29 Kč Navrhovateli dne 31. 5. 2016, byla ode dne 8. 3. 2016 do dne 31. 5. 2016 v prodlení s plněním svého dluhu. Finanční arbitr uzavírá, že z tohoto prodlení vznikla Institucí povinnost zaplatit Navrhovateli zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05 % za 85 dní prodlení, který činí částku 33.463,87 Kč (393,69 Kč za 1 den prodlení).

Protože však Instituce v průběhu řízení částku 33.463,87 Kč Navrhovateli zaslala, jak potvrdil sám Navrhovatel, nemůže finanční arbitr tuto částku Navrhovateli přiznat, protože v této části odpadá předmět sporu, resp. se stává bezpředmětným.

Současně platí, že Navrhovateli nepřísluší úroky z prodlení ode dne 2. 3. 2016 do dne 7. 3. 2016, protože v tomto období právní vztah z Rámcové smlouvy trval, resp. Instituce nebyla do dne 7. 3. 2016 povinna vyplatit Navrhovateli zůstatky peněžních prostředků na Účtech a nebyla v prodlení s plněním svého dluhu.

10.8 Zaplacení kurzové ztráty

Finanční arbitr odkazuje na Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.10.2009, sp. zn. 33 Cdo 1142/2007, podle kterého „*Nejvyšší soud již ve svém rozsudku ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 33 Odo 454/2006, posuzoval případ, kdy půjčka byla poskytnuta v cizí měně a věřitel po dlužníku požadoval její vrácení v českých korunách. Dovodil, že peněžitým se rozumí závazek, jehož předmětem jsou peníze jakožto zákonné platidlo a není proto rozumného důvodu zamítnout žalobu na peněžité plnění vyjádřené v české měně, pakliže v době podání žaloby peněžitý závazek dlužníka vůči věřiteli existoval, české koruny i měna, v níž byla půjčka poskytnuta, jsou konvertibilní měnou, což znamená, že je lze vzájemně přepočítat v určitých poměrech, resp. kurzech, a lze tudíž nepochybně zjistit, zda věřitel po dlužníku nepožaduje více, než je podle smlouvy o půjčce oprávněn. [...] Má-li být plnění v českých korunách ekvivalentem, musí odpovídat zůstatku dluhu ke dni jeho splatnosti; jinak řečeno dlužník je povinen vrátit zůstatek půjčky a je nerozhodné, zda v měně, v níž mu byla poskytnuta, nebo v českých korunách v hodnotě odpovídající zůstatku půjčky v cizí měně.*“

Finanční arbitr zjistil, že Instituce měla ke dni 7. 3. 2016 vyplatit Navrhovateli částku 1.789.956,29 Kč, resp. zůstatek na Běžném účtu v CZK ve výši 39.189,59 Kč, zůstatek na Spořicímu účtu v CZK ve výši 1.449.242,80 Kč a zůstatek na Běžném účtu v EUR ve výši 11.142,79 eur.

Instituce dne 31. 5. 2016 vyplatila Navrhovateli částku 1.789.975,53 Kč, to znamená, že za částku 11.142,79 eur Instituce Navrhovateli vyplatila částku 1.789.975,53 Kč mínus 39.189,59 Kč mínus 1.449.242,80 Kč, tj. 301.543,14 Kč.

Oficiálním směnným kurzem je směnný kurz vyhlášený Českou národní bankou; v tomto případě se použije směnný kurz platný ke dni 4. 3. 2016 (27,06). Po přepočtu tímto směnným kurzem měla Instituce Navrhovateli za částku 11.142,79 eur vyplatit částku 301.523,90 Kč.

Ve skutečnosti Instituce Navrhovateli vyplatila částku 301.543,14 Kč; Navrhovateli proto nesvědčí nárok na zaplacení kurzové ztráty.

10.9 Zaplacení nemajetkové újmy

10.9.1 Újma obecně; předpoklady odpovědnosti za újmu

Podle § 2894 odst. 1 občanského zákoníku platí, že „*[p]ovinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění (škody).*“

Pokud jde o nemajetkovou újmu, kterou Navrhovatel žádá, pak podle § 2894 odst. 2 občanského zákoníku platí, že „*[n]ebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.*“

Náhradu nemajetkové újmy lze tedy přiznat, pokud jsou splněny stejné podmínky jako u odpovědnosti za škodu, tedy je prokázáno porušení právní povinnosti, vznik nemajetkové újmy, existence příčinné souvislosti, neexistence okolností vylučujících odpovědnost.

Instituce a Navrhovatel si smluvně povinnost Instituce odčinit nemajetkovou újmu, kterou by Instituce Navrhovateli způsobila, v Rámcové smlouvě výslovně nesjednali.

Občanský zákoník zvlášť stanoví povinnost odčinit nemajetkovou újmu v § 2956 až 2968 (jedná se o újmu na přirozených právech člověka), a v ustanovení § 2971; kromě toho je náhrada nemajetkové újmy v občanském zákoníku upravena také v některých speciálních případech, např. cena zvláštní oblíbenosti podle § 2969 odst. 2 občanského zákoníku.

Podle § 2956 občanského zákoníku platí, že *„[v]znikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.“*

Podle § 19 odst. 1 občanského zákoníku platí, že *„[k]aždý člověk má vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva, a tudíž se považuje za osobu. Zákon stanoví jen meze uplatňování přirozených práv člověka a způsob jejich ochrany.“*

Podle § 81 občanského zákoníku platí, že *„(1) Chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. (2) Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.“* Podle § 82 odst. 1 občanského zákoníku platí, že *„[č]lověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.“*

Podle § 2971 občanského zákoníku platí, že *„[o]důvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvlášť zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pociťuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.“* Ustanovení § 2971 občanského zákoníku se tedy může uplatnit tam, kde poškozenému nevznikla újma na jeho přirozených právech vymezených příkladem v § 81 odst. 1 občanského zákoníku, ale vznikla mu újma na jiných právech. Podle § 2971 občanského zákoníku se nemajetková újma nahrazuje též jiným osobám než primárnímu poškozenému, pokud újmu důvodně pociťují jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.

Ustanovení § 2956 a 2971 občanského zákoníku stanoví pro náhradu nemajetkové újmy odlišné předpoklady, když podle § 2956 ve spojení s § 82 odst. 1 občanského zákoníku musí dojít k neoprávněnému zásahu do přirozeného práva, zatímco podle § 2971 občanského zákoníku musí existovat zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil nemajetkovou újmu protiprávním jednáním.

Při posuzování nemajetkové újmy finanční arbitr přihlédl k závěrům Nejvyššího soudu v rozsudku ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, ve věci nemajetkové újmy způsobené zahájením trestního stíhání, když obviněný byl následně obžaloby zproštěn: *„Jak bylo již shora naznačeno, v souvislosti s prokazováním vzniku nemajetkové újmy je nesprávnou úvaha odvolacího soudu, že „sama existence rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, zakládá vyvratitelnou domněnku, že jím byla dotčena osobě způsobena*

imateriální újma“. Naopak, v řízení je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem (např. rozhodnutím zrušeným pro nezákonnost) tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce (např. práva na rodinný život), a vznik nemajetkové újmy (představované např. úzkostí, nepohodlím, nejistotou) vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk.“

10.9.2 Požadovaná náhrada nemajetkové újmy

Navrhovatel žádá náhradu nemajetkové újmy nejméně v částce 434.312 Kč, když tvrdí, že Instituce porušila jeho osobnostní práva, konkrétně jmenuje právo na soukromý život, vlastnické právo k peněžním prostředkům na Účtech, právo na svobodný výběr poskytovatele platebních služeb a právo na spravedlivý proces. Navrhovatel tvrdí, že mu Instituce způsobila nemajetkovou újmu, neboť její jednání pociťoval jako útisk, dále musel vynaložit čas na obranu svých práv proti Instituci a také mu jednání Instituce způsobilo dlouhodobou frustraci.

Aby mohl finanční arbitr Navrhovateli náhradu nemajetkové újmy přiznat, muselo by být prokázáno, že Instituce svým jednáním neoprávněně zasáhla do přirozených práv Navrhovatele ve smyslu § 81 občanského zákoníku anebo se dopustila protiprávního jednání ve smyslu § 2971 občanského zákoníku. A samozřejmě je potřeba, aby tímto jednáním Instituce vznikla Navrhovateli samotná nemajetková újma.

Finanční arbitr nezjistil, že by se Instituce dopustila protiprávního jednání, když v souvislosti s Příchozí spornou platební transakcí a Odchozí spornou platební transakcí provedla kontrolu klienta ve smyslu § 9 zákona proti praní špinavých peněz a odmítla provést obchod, resp. odložila provedení Odchozí sporné platební transakci podle § 15 zákona proti praní špinavých peněz, a když odstoupila od Rámcové smlouvy, a proto nelze Navrhovateli v důsledku tohoto jednání Instituce přiznat jakoukoli nemajetkovou újmu.

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce postupovala invazivním způsobem nebo Navrhovateli neodůvodnila své požadavky; finanční arbitr odkazuje na obsah Hovoru z 29. 1. 2016 v čase 0:55 až 2:28, E-mail ze dne 15. 2. 2016, 16:31 hod., E-mail ze dne 16. 2. 2016, 10:47 hod., E-mail ze dne 18. 2. 2016, 12:41 hod., a E-mail ze dne 24. 2. 2016, 10:51 hod. Naopak to byl Navrhovatel, který Instituci opakovaně odmítal poskytnout součinnost při plnění jejich zákonných povinností.

Pokud jde o prodlení Instituce s vyplacením zůstatků peněžních prostředků na Účtech, s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem tohoto případu finanční arbitr nerozumí, ani nenachází způsob, jak by jednání Instituce mohlo způsobit Navrhovateli nemajetkovou újmu.

Finanční arbitr nezjistil, že by mu Instituce odmítala vyplatit zůstatky peněžních prostředků na Účtech, ale naopak opakovaně Navrhovatele vyzývala ke sdělení čísla účtu, na který může zůstatky peněžních prostředků na Účtech zaslat, a to v Odstoupení od Rámcové smlouvy, v Hovoru z 7. 3. 2016, 14:07:21 hod. a v Hovoru z 7. 3. 2016, 18:00:25 hod. Naopak, byl to Navrhovatel, který opakovaně odmítl Instituci číslo účtu sdělit. I když tedy Instituce v takovém případě měla plnit v bydlišti Navrhovatele, jak vysvětlil finanční arbitr výše, z chování Navrhovatele není zřejmé, že by mu Instituce v souvislosti s prodlením s vyplacením zůstatků peněžních prostředků na Účtech způsobila konkrétní druh újmy, resp. že by mohl jednání Instituce pociťovat jako útisk anebo z něho být dlouhodobě frustrován.

Co se týče práva Navrhovatele na soukromí, jeho obsahem je zákaz zásahu do soukromých prostor člověka, soukromé tělesné sféry člověka, soukromých osobních informací člověka a soukromých osobních vztahů člověka. Porušení práva na soukromí nemůže spočívat v tom, že Navrhovatel vynaložil na svou obranu proti Instituci „stovky hodin“ a protože jako starobní důchodce bez přivýdělku nemohl věc svěřit advokátovi, jehož „obvyklý hodinový honorář se pohybuje v rozpětí 1 500 až 5 000 Kč“. Pokud Navrhovateli v této souvislosti vznikly náklady, jedná se o dopad do majetkové sféry Navrhovatele, nikoli do sféry nemajetkové. Navíc, pro řízení před finančním arbitrem obecně podle § 18 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi platí, že „[k]aždý účastník řízení nese své náklady řízení sám, s výjimkou nákladů tlumočení podle § 13, které nese instituce“.

Finanční arbitr nezjistil příčinnou souvislost mezi tvrzenou újmou a jednáním Instituce, neboť to byl Navrhovatel, který se sám dobrovolně rozhodl zabývat se sporem s Institucí „stovky hodin“, aniž by to okolnosti projednávaného případu vyžadovaly. Ze skutkových zjištění finančního arbitra nevyplývá, že by součinnost, kterou měl Navrhovatel Instituci poskytnout podle zákona proti praní špinavých peněz, při ukončení právního vztahu z Rámcové smlouvy ani v řízení před finančním arbitrem, objektivně „stovky hodin“ vyžadovala. Navrhovatel navíc neprokázal, že „stovky hodin“ obraně proti jednání Instituce skutečně věnoval.

Obsahem práva na spravedlivý proces je právo jednotlivce domáhat se ochrany svých práv u nestranného a nezávislého soudu. Z povahy věci je proto vyloučeno, aby Instituce porušila právo na spravedlivý proces svým postupem v řízení před finančním arbitrem.

11 Ostatní námitky Navrhovatele

Finanční arbitr především nerozumí tomu, jak by se většina právních předpisů, na které Navrhovatel odkazuje, mohly uplatnit v projednávaném sporu (např. Nařízení o informacích o plátcích, Směrnice 2014/42/EU o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii, Nařízení č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky, Nařízení č. 45/2001 o osobních údajích, Směrnice č. 2000/43/ES o rovném zacházení).

Finanční arbitr řeší projednávaný spor výhradně jako spor při poskytování platebních služeb, k jehož řešení je příslušný podle § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Finanční arbitr není orgánem činným v trestním řízení, orgánem dohledu nad finančním trhem, ani orgánem, který by byl příslušný řešit spory související s nakládáním s osobními údaji.

Navrhovatel cituje úvodní ustanovení směrnic, která předcházejí vlastním ustanovením směrnic; úvodní ustanovení jsou však pouze interpretační pomůckou při výkladu vlastních ustanovení směrnic.

Pokud jde o Novou směrnici o platebních službách, jedná se o právní předpis Evropské unie, u kterého dosud marně neuplynula lhůta k implementaci do národního právního řádu.

V případě Směrnice o platebních službách Navrhovatel cituje ustanovení, která se vztahují na platební instituci, kterou však Instituce není, protože je bankou.

Nařízení je obecně závazným právním předpisem Evropské unie a je přímo závazné a použitelné v členském státu bez toho, že by muselo být do právního řádu členského státu implementováno. Směrnice je právním předpisem Evropské unie, který je potřeba implementovat ve stanovené lhůtě do národního právního řádu. Směrnice je závazná pro členské státy, kterým určuje, aby dosáhly konkrétního cíle, přičemž volbu formy a prostředků ponechává na členských státech.

Navrhovatel se proto mýlí, když tvrdí, že Instituce je vázána směrnicemi, na které odkazuje, když výše finanční arbitr vysvětlil, že směrnice je závazná pro členské státy.

Navrhovatel současně namítá nesprávnou implementaci Směrnice o platebních službách, Nové směrnice o platebních službách, Směrnice proti praní špinavých peněz a Směrnice 2014/42/EU o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii. Navrhovatel nekonkretizuje, v čem spatřuje nesprávnou implementaci, finanční arbitr ani nerozumí, co z toho Navrhovatel dovozuje pro projednávaný spor. Finanční arbitr současně z www.eur-lex.eu nezjistil, že by v případě některé z těchto směrnic bylo vedeno proti České republice řízení u Soudního dvora ve věci porušení Smlouvy EU.

Finanční arbitr je si samozřejmě vědom přímého účinku (přímé použitelnosti) právních předpisů Evropské unie, který však v případě směrnice může být pouze vertikální a vzestupný (mezi jednotlivcem a státem), nikoli horizontální (mezi jednotlivci navzájem) a nastává pouze při splnění specifických podmínek (marné uplynutí lhůty k implementaci směrnice, směrnice, resp. její jednotlivá ustanovení jsou dostatečně jasná a přesná, úplná a právně dokonalá, bezpodmínečná a nevyžadují prováděcí úpravu, nedochází k negativnímu ovlivnění právního postavení třetích osob). Přímý účinek směrnic, na které Navrhovatel v návrhu odkazuje, je proto v právním vztahu Navrhovatele a Instituce vyloučen.

Pokud Navrhovatel dále tvrdí, že „Česká republika vadnou transpozicí právních předpisů Evropské unie do vnitrostátního práva porušila Smlouvu o fungování Evropské unie v Článku 288“, potom opět finanční arbitr nerozumí tomu, jak tato námitka souvisí s projednávaným sporem mezi Navrhovatelem a Institucí.

Pokud jde o námitku Navrhovatele, že Instituce nemá nastaven příjem datových zpráv z datových schránek jiných subjektů, než jsou orgány veřejné moci, podle § 18a zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, závisí na dobrovolném rozhodnutí Instituce (jako právnické osoby), zda umožní dodávání dokumentů z datové schránky jiných fyzických osob. Protože se Instituce dobrovolně rozhodla, že nebude do své datové schránky přijímat dokumenty z datové schránky jiných fyzických osob, je na Navrhovateli, aby s Institucí v rámci běžného občanskoprávního styku komunikoval jiným dostupným a sjednaným způsobem.

Není pravda, že finanční arbitr neusiloval o smírné řešení sporu. Finanční arbitr vyzval Instituci již ve výzvě ze dne 15. 3. 2016, evid. č. FA/3585/2016, aby mu sdělila, zda se pokusila o smírné řešení sporu, případně zda považuje smír ve věci za možný a za jakých podmínek. Dále, na ústním jednání konaném dne 22. 2. 2017 v sídle Kanceláře finančního arbitra projednal finanční arbitr se zástupci Instituce shromážděné podklady a vyzval Instituci ke smírnému řešení v části předmětu sporu, pokud jde o zaplacení úroků z prodlení. Smírného řešení sporu se v této části sporu podařilo dosáhnout.

Primárním cílem finančního arbitra je vést strany sporu ke smíru, to ale neznamená, že tak finanční arbitr činí za všech okolností, ale pouze tam, kde je to důvodné a kde je spotřebitel v právu.

Finanční arbitr postupuje podle zákona o finančním arbitrovi a podle správního řádu, pokud zákon o finančním arbitrovi nestanoví jinak (§ 24 zákona o finančním arbitrovi). V tomto případě podle § 15 odst. 1 věty první zákona o finančním arbitrovi platí, že „[a]rbitr rozhoduje ve věci samé bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí; nelze-li ve zvlášť složitých případech, vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, lhůta se přiměřeně prodlouží, nejvýše o

dalších 90 dnů“. Protože zákon o finančním arbitrovi obsahuje vlastní úpravu délky řízení, je odkaz Navrhovatele na § 71 správního řádu irrelevantní.

Vliv na délku řízení má samozřejmě i množství podkladů, které strany sporu předloží. V tomto případě Navrhovatel předložil několik desítek stran vyjádření a příloh. Finanční arbitr musí velmi pečlivě studovat všechny předložené podklady a důkladně právně analyzovat svá zjištění, aby rozhodl správně.

V případě, že finanční arbitr Navrhovatele nebo Instituci nevyzýval k odstranění nedostatků návrhu, k vyjádření se, podání vysvětlení nebo předložení podkladů, neznamená to, že v řízení nepokračoval nebo dosud shromážděné podklady neanalyzoval, pouze v tu dobu nutně nepotřeboval součinnost účastníků řízení.

Irelevantní je i námitka Navrhovatele, že finanční arbitr zaslal Instituci příписy Navrhovatele ze dne 24. 5. 2016, ze dne 26. 5. 2016, ze dne 3. 6. 2016 a ze dne 20. 7. 2016 a ze dne 8. 8. 2016 teprve dne 11. 11. 2016, tedy s *„několikaměsíčním zpožděním“*. Finanční arbitr tak učinil na základě žádosti, kterou Instituce vznesla na ústním jednání dne 2. 11. 2016. Finanční arbitr zasílá straně sporu vyjádření a podklady, které předloží jiná strana sporu, pouze v případě, že o to tato strana požádá, anebo pokud vůči této straně činí jiný procesní úkon. Stranám sporu nic nebrání v tom, aby nahlížely do spisového materiálu a předkládaly finančnímu arbitrovi své námítky, připomínky, doplnění a vyjádření k jednotlivým podkladům. Samozřejmě v okamžiku, kdy finanční arbitr dospěje k závěru, že shromáždil veškeré podklady nutné pro rozhodnutí ve věci, vyzývá finanční arbitr strany sporu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci, to znamená, že i před vydáním rozhodnutí ve věci by měla Instituce možnost se seznámit s podklady předloženými Navrhovatelem a vyjádřit se k nim, pokud by je do té doby nezískala jinak.

Finanční arbitr nerozumí námitce Navrhovatele, že neuložil v řízení pořádkovou pokutu podle § 23 zákona o finančním arbitrovi, když pořádkovou pokutu ve smyslu tohoto ustanovení lze uložit instituci v případě, že *„se na výzvu podle § 11 nevyjádří ve stanovené lhůtě k podanému návrhu“*, anebo *„nesplní povinnosti stanovené v § 12 odst. 6, 7 a 9“*, anebo *„v řízení ztěžuje jeho postup“* tím, že *„na výzvu nepředloží arbitrovi nebo pověřené osobě požadované doklady vztahující se k předmětu sporu, se neúčastní jednání, nevyhoví žádosti arbitra nebo pověřené osoby o poskytnutí vysvětlení a žádosti o předložení dokumentace vztahující se k předmětu sporu, nebo neumožní arbitrovi nebo pověřené osobě nahlédnout do svých spisů a elektronických záznamů vztahujících se k předmětu sporu“*.

Navrhovatel se mylí, pokud tvrdí, že se finanční arbitr nezabýval platební transakcí Navrhovatele, převodem peněžních prostředků ve výši 1 Kč, z Běžného účtu v CZK na Spořicí účet v CZK, když výše konstatoval, že Instituce byla povinna tuto platební transakci provést, protože právní vztah z Rámcové smlouvy trval. Finanční arbitr tuto skutečnost také zohlednil při výpočtu zůstatků peněžních prostředků na Účtech ke dni skončení právního vztahu z Rámcové smlouvy a při výpočtu úroku z prodlení.

Pokud jde o účast Navrhovatele na ústním jednání s Institucí, podle § 12 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi platí, že finanční arbitr *„nařídí ústní jednání na návrh účastníka řízení nebo z vlastního podnětu“*. Zákon o finančním arbitrovi jako zákon speciální ke správnímu řádu obsahuje vlastní procesní úpravu ústního jednání a nestanoví, že by ústní jednání mělo vždy probíhat za účasti obou stran sporu. Dokonce i správní řád v ustanovení § 49 předpokládá, že ústní jednání se může konat i za účasti pouze jedné ze stran sporu. Navíc, finanční arbitr na ústních jednáních s Institucí neprováděl dokazování, ale tato ústní jednání

nařídil proto, aby seznámil Instituci se shromážděnými podklady, s učiněnými skutkovými zjištěními a jejich předběžným právním posouzením a zejména proto, aby ji vyzval ke smírnému řešení sporu. O každém ústním jednání byl pořízen písemný protokol, který má Navrhovatel k dispozici.

12 K výroku rozhodnutí

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce postupovala v rozporu s obecně závaznými právními předpisy a Rámcovou smlouvou, když ve smyslu § 9 ve spojení s § 7 odst. 2 písm. a) zákona proti praní špinavých peněz vyzvala Navrhovatele k součinnosti v rámci kontrola klienta a ve smyslu § 15 téhož zákona odmítla provést obchod, resp. odložila provedení platebního příkazu k Odchozí sporné platební transakci.

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce odstoupila od Rámcové smlouvy v rozporu s obecně závaznými právními předpisy a Rámcovou smlouvou.

Navrhovatel má nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 8,05 % z částky 1.789.956,29 Kč ode dne 8. 3.2016 do dne 31. 5. 2016, tedy částky 33.463,87 Kč, protože finanční arbitr zjistil, že Instituce byla v prodlení s vyplacením zůstatků peněžních prostředků na Účtech. Finanční arbitr současně zjistil, že Instituce tuto částku Navrhovateli před vydáním rozhodnutí zaplatila, a proto již ve výroku rozhodnutí tuto povinnost Instituci neuložil.

Navrhovatel nemá nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení ode dne 2. 3. 2016 do dne 7. 3. 2016, protože v tomto období nebyla Instituce v prodlení s vyplacením zůstatků peněžních prostředků na Účtech.

Navrhovatel nemá nárok na zaplacení náhrady škody ve výši 7.249,26 Kč a ušlého úroku z této částky ode dne 31. 5. 2016 do dne zaplacení, protože finanční arbitr nezjistil, že by při vyplacení zůstatku peněžních prostředků na Běžném účtu v EUR porušila právní povinnost, když částku vyjádřenou v eurech převedla směnným kurzem České národní banky na koruny české.

Navrhovatel nemá nárok na zaplacení náhrady nemajetkové újmy, protože finanční arbitr nezjistil, že by byly splněny předpoklady odpovědnosti za nemajetkovou újmu, resp. že by došlo k zásahu přirozených práv Navrhovatele, resp. k jinému protiprávnímu jednání Instituce za zvláštních okolností a ke vzniku nemajetkové újmy.

P o u ě n í :

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 31. 5. 2017

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

